

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2009

Núm. 65

Presidència **de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort**

Sessió celebrada dia 19 de maig del 2009

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 8866/09**, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a entrega de documentació als parlamentaris per part de la Conselleria de Presidència. 2934
 - 2) **RGE núm. 8873/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a seguiment de la grip H1N1. 2935
 - 3) **RGE núm. 8860/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a modificació de la Llei Orgànica del Poder Judicial. 2936
 - 4) **RGE núm. 8864/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a evolució de la plaga de Lagarta Peluda a l'illa de Menorca. 2937
 - 5) **RGE núm. 8865/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desmantellament de les anomenades casetes *varadero* a Eivissa. 2938
 - 6) **RGE núm. 8867/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a paràlisi dels projectes que pretén impulsar el Govern. 2939
-
-

7) **RGE núm. 8870/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a píndola de l'endemà. 2940

8) **RGE núm. 8871/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a distribució dels excedents alimentaris de la UE. 2941

9) **RGE núm. 8872/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de contaminació d'aigües marines. 2942

10) **RGE núm. 8863/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a projecte de llei de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears. 2942

11) **RGE núm. 8868/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a urgència del projecte de llei de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears. 2944

12) **RGE núm. 8869/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a urgència del projecte de llei de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears. 2945

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6864/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a situació econòmica al final del primer trimestre del 2009. 2946

III. MOCIÓ RGE núm. 8230/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a liquidació en relació a la Cambra de Comerç d'Eivissa, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6677/09. 2954

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 12826/08**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a impuls i compromís amb el transport públic a Eivissa, Menorca i Formentera. 2959

2) **RGE núm. 5379/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a millora del finançament sanitari. 2964

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, començam la sessió. El primer punt de l'ordre del dia són les preguntes amb sol·licitud de resposta davant el plenari.

I.1) Pregunta RGE núm. 8866/09, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a entrega de documentació als parlamentaris per part de la Conselleria de Presidència.

La primera la presenta el Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Popular. Té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Presidència, el 24 de setembre compareció usted en comisión y anunció que está redactando un estudio sobre las instalaciones de la planta judicial susceptibles de ser transferidas a esta comunidad autónoma. En la misma comparecencia solicita apoyo de todos los grupos políticos de la Cámara al Govern en su ordenamiento de transferencias, apoyo que sustanció en este pleno a través de una PNL que presentó el Grupo Parlamentario Popular y que aprobó por unanimidad el Parlamento. El mes de enero, es decir el sábado que viene hará tres meses, este diputado solicitó vía parlamentaria, *informe elaborat per la Direcció General de Justícia amb relació al traspàs de competències.* ¿Considera el

Hble. Conseller, de acuerdo con el cumplimiento del Reglamento de esta cámara, que no ha puesto a disposición de mi grupo parlamentario la información solicitada cuando la misma debía usted haberla entregado a la Cámara a los veinte días de recibir la petición?

Aguardo su respuesta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Rodríguez, doncs sí, efectivament complim el Reglament. Aquest és un informe que estem encara elaborant i quan estigui acabat li farem arribar tal i com marca el Reglament.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues. Sr. Rodríguez, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, usted ha sido diputado en este parlamento y en el Congreso, en ambas cámaras ha estado en la oposición, no se comprende cómo una persona que en su vida política estoy convencido que en algún momento ha visto no respetados sus derechos parlamentarios, ninguna de esta forma a la oposición parlamentaria de esta cámara negando la información que dispone y está obligado a entregar. De nada sirve, o de nada me sirvió acudir al amparo a la presidenta de esta cámara que el 21 de abril le recordó, al todopoderoso Sr. Conseller de Presidència, la obligación de entregar los documentos. Usted tampoco hizo caso de la presidenta.

Produce vergüenza ajena el descaro con que se maneja el Sr. Conseller que lo que niega a la oposición y a la presidenta del Parlament, tiene el valor de presentarlo el pasado 13 de mayo en la Cámara de Comercio, Sr. Conseller, tiene usted el descaro de lo que me niega a mí y a la presidenta presentarlo en la Cámara de Comercio. Se ve que se encuentra más cómodo en esa institución que en sede parlamentaria y por eso aquí no viene a presentarlo. Hble. Conseller, están ustedes con su actitud por las preguntas sentando cátedra, la prepotencia que utilizan en su gestión de gobierno no tiene parangón alguno en toda la historia democrática de esta cámara. Este ejecutivo, sí, sí, sí, les recuerdo que en Valencia y en Madrid por menos de esto ustedes, que están en la oposición, se ausentan de la cámara. Aquí estamos todos aquí exigiéndole y vamos a exigir democráticamente lo que nos pertenece y lo que tenemos derecho a ello y por mucho que ustedes se resistan al final nos lo darán. Estoy seguro de esto.

Este ejecutivo se está comportando como si las leyes autonómicas y los reglamentos no tuviesen que ver con él, cuando ha prometido cumplirlas y hacerlas cumplir. Estoy convencido de que cuando otro ejecutivo se halle al frente de esta comunidad con el desparpajo que a ustedes les caracteriza negarán lo que están haciendo ahora desde el ejecutivo y exigirán sin rubor alguno al nuevo govern el comportamiento democrático que ustedes ahora no practican. Gracias, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, quan jo sent parlar de *descaro*, *desparpajo*, prepotència i totpoderós pens que parla més de vostè que no de mi, perquè efectivament aquestes virtuts varen adornar la seva gestió durant l'anterior legislatura. Per tant, no sé si exactament parlem del mateix, tal vegada vostè ve aquí a parlar de vostè, jo venc aquí a contestar preguntes, que és una altra lliga, Sr. Rodríguez.

Per tant, li dic i li torn a repetir el mateix, nosaltres ni incomplim la llei ni incomplim el Reglament. És cert, i jo li ho vaig reconèixer en el debat que vàrem tenir fa uns mesos, que efectivament l'allau de preguntes i de sol·licituds de documentació que fa el Partit Popular en exercici de la seva responsabilitat com a grup de l'oposició, té una resposta que a vegades s'allarga un poc més del que el Reglament preveu, però no hi ha ningú que pugui contestar quinze mil peticions, que han presentat ja el grup de l'oposició des que hem començat, en els terminis normals. Alguna pregunta, evidentment, i alguna petició de documentació sofreix retards.

El cas concret que vostè em posa damunt la taula, Sr. Rodríguez, l'informe era aquelles capsos que tenia damunt la taula i, per tant, l'informe l'estam redactant encara. Si vostè vol veure les fitxes, sempre que vostè vol veure qualsevol cosa, ho demana i se li dona per part de totes les conselleries d'aquest govern. Si vostè ho vol veure ho demani i nosaltres l'hi donarem accés, no li ho passarem, però l'hi donarem accés. Per tant, quan tinguem l'informe elaborat, Sra. Presidenta, li farem arribar a vostè perquè satisfaci les peticions de l'Hble. Sr. Rodríguez. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues.

(Aldarull a la sala)

I.2) Pregunta RGE núm. 8873/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a seguiment de la grip H1N1.

La següent pregunta és relativa al seguiment de la grip H1N1 que formula el diputat Sr. Miquel Gascón. Té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, Sr. Thomàs, la grip, aquesta nova grip, l'H1N1, va començar a Mèxic fa un temps i de la qual vostè ens va retre comptes del que estava fent ben aviat la conselleria en la seva compareixença voluntària a la Comissió de Salut. Voldríem saber, en aquest moment, que fa ara la conselleria, quines passes fa, com està la grip aquesta a les nostres illes. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gascón. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Gascón. Davant una situació com la que hem viscut d'una magnitud mundial de globalització d'un tema que afecta la salut pública, és a dir, que afecta el conjunt de ciutadans i ciutadanes, hi ha temes com transparència, coordinació i comunicació que són importants, molt fonamentals du a terme. El primer que vull fer és aprofitar l'oportunitat per felicitar i agrair la feina que s'ha fet des de diversos sectors de l'administració pública, des de Salut Pública i des del conjunt de professionals del sistema sanitari.

Com vostè ha dit vaig comparèixer davant la Comissió de Salut per explicar aquest tema, però si em permet faré un breu resum. Dia 26, diumenge, quan no feia ni 24 hores que havia esclatat aquest tema ja vàrem activar el sistema d'alerta sanitari, tant públic com privat, a tota la comunitat autònoma i en 72 hores ja vàrem convocar una sèrie de comitès institucional, tècnic, assessor i operatiu per fer front a aquest tema. Hem de saber que s'ha fet un gran esforç per adaptar uns protocols dissenyats per a una situació diferent a aquesta per poder donar resposta al conjunt de situacions que ens podem trobar. Així, des de la Direcció General de Salut Pública es varen crear cinc grups diferents: un de vigilància epidemiològica, un encarregat de logística en temes d'antivirals i temes de vacunes, un tercer per posar tot el sistema sanitari ben engrescat, un quart encarregat del correcte funcionament de tot el que són serveis essencials de la comunitat, parl de temes que no són estrictament sanitaris, i un cinquè en temes de comunicació.

Vull també dir que tota la feina s'ha fet d'una manera molt coordinada des del Ministeri de Sanitat i Política Social conjuntament amb totes i cada una de les comunitats autònomes. Aquests grups que jo li he comentat són grups que encara continuen operatius perquè necessitam assegurar-nos una resposta òptima en funció de com evolucioni la situació. També vull una menció específica als professionals de Sanitat Exterior que han treballat de manera perfecta tant en els ports com en els diferents aeroports. Hi ha un cas confirmat a l'illa d'Eivissa que va ser una prova que el sistema sanitari i el sistema de vigilància epidemiològica varen actuar com ho havien de fer.

Com li he dit tots els protocols de vigilància, de resposta i de seguiment han estat i continuen estant en situació d'alerta i és molt important que en aquests moments estiguin activats per fer un seguiment d'aquesta epidèmia i en funció de com evolucioni poder tenir activitat total. Hem de recordar que encara continuam en un nivell 5 d'alerta per l'OMS i, per tant, hem de treballar en aquest aspecte. Podem afirmar, a dia d'avui, que els ciutadans i les ciutadanes poden dipositar la seva confiança en el sistema de vigilància, en el sistema assistencial de la nostra comunitat i del conjunt del país. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Vol fer ús de la paraula el Sr. Gascón? No.

I.3) Pregunta RGE núm. 8860/09, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a modificació de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

Passam doncs a la següent pregunta. És relativa a la modificació de la Llei Orgànica del Poder Judicial i la formula el Sr. Alorda. Té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, sé cert que convendrem que és trist que en aquest devessall de casos de corrupció que vivim sorgeixin encara polèmiques sobre la independència del Poder Judicial respecte del poder polític. L'elecció de Felisa Vidal, com a membre del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, n'ha estat una mostra que, com és sabut la candidata proposada pel Partit Popular havia format part de l'equip de Jaume Matas i ara ens trobam que ha de jutjar els excessos d'aquella legislatura. Tot plegat ens convida a una reflexió sobre la bondat del sistema en el qual els diputats formam part dels que trien els seus jutjadors i això entre juristes que no sempre són de la carrera judicial.

Per això vos deman, què li semblaria al Govern una modificació de la Llei Orgànica del Poder Judicial que garanteixi que els magistrats nomenats a proposta dels parlaments autonòmics s'hagin d'abstenir en els casos penals que afectin diputats i membres del Govern.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Alorda, el Govern sempre manté l'esperança que qualsevol llei és susceptible de ser millorada, per tant, tot el que sigui avançar en aquest camí entenem que seria positiu. Em sembla que vostè planteja una qüestió molt important, el deure d'abstenció s'ha de produir automàticament pel fet que un magistrat ha accedit a proposta d'un parlament autonòmic?, o s'ha de vincular en els casos concrets com està regulat actualment?

La Llei Orgànica del Poder Judicial té un capítol sencer on tracta de les causes d'abstenció i recusació que, a més, com vostès saben ha sofert modificacions d'ençà de l'aprovació de la Llei de juliol de 1995; diu la llei en el seu article 19 que són causes d'abstenció, entre d'altres, "haver ocupat un càrrec públic desenvolupant una ocupació, un exercici professional amb motiu dels quals hagi participat directament o indirectament en l'assumpte objecte de plet o causa o en un altre que estigui relacionat". I en el seu apartat 16 diu que també és causa d'abstenció "haver ocupat -el jutge o magistrat- un càrrec públic o administratiu amb motiu del qual hagi pogut tenir coneixement de l'objecte del litigi i formar-se un criteri en detriment de la imparcialitat necessària".

I crec que està bé així, som dels que pensen que pel fet que una persona hagi tengut una responsabilitat política no pateix ni cap pecat original ni cap contaminació que li impedeixi actuar a cap àmbit de la vida naturalment sempre, no pot ser d'una altra manera, amb subjecció a la llei. De tota manera, vostè proposa un debat molt interessant, molt important per a aquest parlament, és un debat més sobre possibles causes d'inelegibilitat, de qui podria o hauria de ser o no candidat, que sobre causes d'abstenció pròpiament dites, i em sembla -com dic- un debat molt interessant perquè en aquest parlament

hauríem de començar a pensar, com fan a altres llocs abans de proposar persones per alguns càrrecs, el Parlament hauria de tenir més coneixement de les seves actituds i dels seus currículums per poder exercir la responsabilitat proposada. Així ens evitaríem situacions d'incomoditat, per dir-ho d'alguna manera, com les que hem viscut aquestes darreres setmanes.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues. Vol fer ús de la paraula el Sr. Alorda? Té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. Conseller. Com a mínim compartim que aquesta reflexió és necessària i que el sistema té forats importants que s'han d'afrontar. No compartim, en canvi, aquest deure d'abstenció general que nosaltres creim que donaria molta tranquil·litat al sistema i que alliberaria d'una pressió també de sospita que en aquests moments tenen els jutjadors, diguem-ne, dels que han tengut exercici, els polítics, de responsabilitats polítiques. Creim que en aquest moment necessitam enviar un missatge a la societat de més calat i que segurament la causa d'abstenció automàtica així ho permetria. Fins i tot, potser, caldria repensar el tema de l'elecció parlamentària i fins i tot el mateix sistema dels aforats. En aquests moments l'Estat espanyol és el que té més aforats del món, no només els polítics sinó també jutges, magistrats, els cossos de seguretat, etc.

Aquesta reflexió hi ha de ser. En tot cas hi ha una proposició de llei presentada en el Senat pel senador autonòmic Pere Sampol. Veim que no hi haurà, per ventura, tota la coincidència amb el Grup Socialista, però en qualsevol cas en aquesta reflexió sí que vostè m'ha agafat el guant, nosaltres assumim que hi ha d'haver aquest debat, i com a mínim fem una reflexió si no és el deure d'abstenció automàtic que sigui una altra fórmula, però per descomptat en aquest element de sospita, ja dic, que els que han de ser jutjats trien els seus jutjadors alguna cosa hi haurem de fer. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Vol fer ús de la paraula el Sr. Moragues? No.

I.4) Pregunta RGE núm. 8864/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a evolució de la plaga de Lagarta peluda a l'illa de Menorca.

Passam doncs a la següent pregunta. És relativa a l'evolució de la plaga de Lagarta peluda a l'illa de Menorca que formula el diputat Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Medi Ambient, aquesta pregunta corre el risc de convertir-se en un clàssic, i la veritat és que m'hauria agradat més no haver-li de demanar un any més com valora l'evolució de la plaga de Lagarta Peluda a l'illa de Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, Sr. Diputat, un any més ens trobam en aquest parlament parlant d'eruga peluda, o de "lagarta", com li diu vostè. L'any passat es va fer un tractament important en fumigació aèria de 2.300 hectàrees d'alzinar, totes situades fora d'espais naturals protegits. Els resultats d'aquesta actuació varen ser molt positius, de les darreres dades que disposam que són d'una vegada acabat el tractament de juny, concretament de l'any passat perquè les dades sempre se solen obtenir en el mes de juny o se sol fer l'avaluació, trobam que vàrem passar de 3.700 hectàrees afectades a 2.500, per tant, hi va haver una reducció que passarem d'un 68% de superfície afectada a un 46 i a totes les zones afectades on s'havia fet el tractament el grau de presència de l'eruga va disminuir també de forma molt important. Per tant, fins i tot a les zones que continuaven afectades la presència d'eruga havia disminuït d'una forma molt important.

Per enguany tenim previst, i hem duit endavant, tractaments terrestres amb l'únic producte que tenim efectiu que és el diflubenzurón que és l'únic que es mostra efectiu en aquest cas; control de mortalitat d'erugues; trampeig amb trampes de feromona; instal·lació, revisió i manteniment de les que ja hi havia; venda a particulars; col·locació de caixes niu per a rates pinyades i de caixes nius per a aus. Amb aquestes mesures volem mantenir el bon estat o la situació que es va produir l'any passat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Sr. Gornés, té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, li present una filla de les erugues peludes de l'any passat que com vostè pot veure té molt bona salut i engreixa cada dia, n'hi ha moltes com aquesta per tot Menorca, milers per moltes zones de l'illa. És evident que la seva resposta no ens satisfà, no ens satisfà perquè no atén la realitat que vivim nosaltres. La plaga, Sr. Conseller, cregui'm, és ben present a la nostra illa. L'Associació d'Empreses Forestals de Menorca, que no té pèls a la llengua, torna a demanar que es fumiguin les zones on es concentra aquesta eruga peluda. Sr. Conseller, l'any passat l'ocasió la pintaven calba i si la seva conselleria hagués actuat amb contundència tal vegada avui no estaríem rallant d'aquesta plaga, plaga que per cert afecta no només alzines i ullastres sinó que també les mates i, fins i tot, escolti bé, els farratges de molts de llocs de l'illa amb gran preocupació per als pagesos fins el

punt que alguns han decidit començar a segar abans de temps les herbes per pastures davant el risc de quedar-se sense.

Sabem que els seus pèls no són urticants, els de les erugues vull dir, però la seva presència no ocasiona alegria precisament al contrari ocasiona moltes molèsties a les cases i a alguns nuclis rurals que la pateixen. La sensació de desprotecció que tenen alguns veïns és evident i li demanam que actuï amb contundència, que no faci cas a allò que li diuen del consell insular, que per açò vostè té les competències. Torn insistir, actuï contundentment, eradiqui aquesta plaga, amb tots els mitjans possibles i que afronti aquesta "peluda" qüestió de forma definitiva.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Gornés, compartim amb vostè que l'única opció vàlida per lluitar contra aquesta plaga és la fumigació i la fumigació a més a més amb un producte, el diflubenzurón, conegut també com a Dimilin, que per a nosaltres és un producte segur, és un producte eficaç, però com vostè sap ha despertat reaccions molt adverses i amb molta d'oposició, tant per part del Consell de Menorca, com per part dels grups conservacionistes.

L'any passat vàrem actuar a les zones no protegides perquè pensàvem que en aquestes zones no hi havia cap excusa per no actuar. Enguany hauríem hagut d'actuar dins zones protegides. Però si actuant a zones no protegides ja vàrem tenir la contestació que vàrem tenir, enguany hem decidit veure com evolucionava per prendre decisions.

Jo li dic la veritat, vist com està evolucionant, estic convençut que l'any que ve haurem de fer tractament aeri a totes les zones de Menorca i per què? Perquè efectivament veim la comparació entre les zones allà on s'ha actuat i les zones allà on no i és extraordinària i, a més a més, nosaltres pensam que aquest producte és inofensiu, és segur, de fet s'està usant a totes les comunitats autònomes i a més a més, és un producte triple A, autoritzat per part de la Comunitat Europea per a qualsevol zona. En qualsevol cas seria adequat poder comptar amb el suport, evidentment, del Consell de Menorca i enguany per les dades que tenim, veim que la no actuació en zones protegides està fent que la plaga no es controli adequadament. Per tant, falta esperar a finals de juny les dades definitives, però en funció de com siguin les dades definitives, no ens quedarà més remei que actuar a totes les zones de Menorca.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt.

I.5) Pregunta RGE núm. 8865/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desmantellament de les anomenades casetes *varadero* a Eivissa.

La següent pregunta és relativa al desmantellament de les anomenades casetes *varadero* a Eivissa. La formula el Sr. Miquel Jerez. Té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. A Eivissa s'està desmantellant per part del Ministeri de Medi Ambient les conegudes com a *casetas embarcadero*. Ningú no posa en dubte, ni ningú no qüestiona la importància d'aquestes instal·lacions, compleixen una funció per tal de protegir embarcacions de pesca, formen part del paisatge, fins i tot jo diria més, són paisatge, s'han transmès de generació en generació, compleixen un fi sens dubte social molt important davant la mancança d'amarraments, hi ha algunes d'aquestes qüestions que s'han arribat a considerar Bé d'Interès Cultural per tal de preservar la seva protecció; són part i una mostra important de la nostra singularitat, de la nostra peculiaritat, tant és així, que possiblement Eivissa no s'entenguin els nostres indrets costaners sense aquest tipus d'instal·lacions.

Sr. Conseller, davant del que nosaltres consideram una decisió força arriscada del Ministeri de Medi Ambient, el Grup Parlamentari Popular voldria saber quina valoració fan des del Govern de les Illes Balears de la decisió del Ministeri de Medi Ambient de desmantellar aquest tipus d'estructures?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Jerez, en primer lloc, supòs que vostè ho sap, la competència per la gestió del domini públic marítimoterrestre, de moment, és de l'Estat. Nosaltres hem demanat que aquesta competència es transfereixi, tal com preveu l'Estatut, a la comunitat autònoma. Però en qualsevol cas en aquest moment és responsabilitat de l'Estat aplicar la legislació de Costes a les construccions que hi hagi en el domini públic.

Pel que fa a la valoració que fa el Govern de les Illes Balears de l'esbucament d'aquestes casetes *varadero* d'Eivissa, vostè m'ho demana en general i jo li he de dir que dependrà lògicament la valoració que puguem fer, de les condicions i estat de cada una de les casetes i de quina és la seva situació juridicoadministrativa i fins i tot, patrimonial o mediambiental. Evidentment, no totes les casetes són igual, no totes les casetes tenen les mateixes condicions. La resposta en tot cas s'hauria de donar cas per cas, i precisament perquè la resposta s'ha de donar cas per cas, pensam que és l'administració d'aquí la que pot valorar millor cas per cas quines són les que s'han de mantenir i quines són les que s'han d'esbucar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt. Sr. Jerez, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, que la competència no és nostra ho sé, que s'ha demanat la transferència a aquesta comunitat autònoma també ho sé i també sé que això és motiu d'una estricta i severa aplicació de la Llei de costes. Això són tres qüestions que aquest diputat abans de venir a aquesta cambra ja sabia. Però, Sr. Conseller, jo li vull demanar i li vull requerir una cosa, que actüi. Jo li vull reclamar a vostè que faci la seva feina, que intercedeixi davant del ministeri, que intercedeixi davant Madrid, davant el que nosaltres consideram una decisió -com dic- força arriscada. Jo li vull demanar només que no es quedi de mans plegades, jo vull que actüi, jo vull que vostè faci la seva feina perquè aquesta mostra tradicional de la nostra cultura que és evidentment irreplicable i que difícilment es tornarà a reproduir si s'extingeix, davant d'això volem que es preservi aquest tipus d'infraestructures perquè no hi ha altra forma de preservar el nostre patrimoni cultural.

Per tant, Sr. Conseller, li reclam -insistesc- que no arribi tard perquè les conseqüències seran absolutament irreversibles.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Jerez. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Jerez, escolti el tema de patrimoni on puc estar d'acord amb vostè, que moltes d'aquestes casetes tenen un valor etnològic i patrimonial, no és competència tampoc de la nostra conselleria. En qualsevol cas hauria de ser des d'una altra conselleria que s'hauria de reclamar i s'hauria de vetllar per la protecció del patrimoni etnològic o cultural que representen aquestes casetes. En qualsevol cas, jo crec que la millor solució és que aquest tema es gestioni des de les Illes Balears, perquè des de Madrid fa mal dir aquesta sí i aquesta no i valorar cas per cas quina és la millor solució. Jo crec que intercedir a Madrid és un pegat, és una cosa que al final és poc efectiva, el més efectiu seria que ho decidíssim des d'aquí i que des d'aquí cas per cas poguéssim

decidir quines s'han d'esbucar i quines val la pena preservar-les perquè tenen algun tipus de valor.

Jo l'anim que ens ajudi a demanar a Madrid el que realment és important, que això ho puguem decidir aquí. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt.

I.6) Pregunta RGE núm. 8867/09, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a paràlisi dels projectes que pretén impulsar el Govern.

La següent pregunta és relativa a paràlisi dels projectes que pretén impulsar el Govern. La formula el Sr. Francesc Fiol. Té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. L'opinió pública comença a percebre a les Illes Balears, no és ociós, una certa situació de paràlisi en l'acció de govern, és a dir, els projectes amb què es va encetar la legislatura, ara que som a la meitat, ara que som a l'equador d'aquesta legislatura els ciutadans comencen a avaluar i a pensar que hi ha una sensació de paràlisi i no és debades. Si començam a mirar departament per departament, no tenim ara naturalment ni temps ni és l'ocasió, podríem fer una anàlisi de la no acció del conjunt del Govern. El departament d'Educació està com sap tothom i com s'ha demostrat aquí reiteradament, absolutament paralytitzat, altres departaments, ... s'havien de construir per exemple 20.000 habitatges o una planta d'osmosis inversa a Es Castell. I tantes i tantes promeses com la del tren que no s'arriben a materialitzar, que no s'arriben a complir. No vol dir això que no es faci feina, jo estic segur que el Govern treballa, però les expectatives que s'havien generat no existeix ni se realitzen.

La cistella plena de projectes de quan va arribar aquest govern continua plena de projectes i la cistella de realitzacions continua buida de realitzacions. Per tant, deman al Govern com pensa sortir d'aquesta situació?

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Fiol, crec que un Govern que entre el mes de gener del 2008 i el mes d'abril del 2009 ha adjudicat o està a punt d'adjudicar inversions per valor de 857 milions d'euros i que en els darrers mesos ha fet una injecció de liquiditat de 350 milions d'euros, se'l pot qualificar de qualsevol cosa menys de paralític. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Manera, no som jo que ho diu, vostès parlaren de les administracions, de les infraestructures silencioses i efectivament són silencioses, són invisibles i molt poques coses hi han vingut a contribuir. Jo no neg que es faci feina, estic segur que el Govern treballa; el que estic dient és que els grans projectes d'inici de legislatura molts d'ells no s'estan realitzant. Hi ha una cosa que encara és pitjor que tot això i és que es pretén, com es demostrarà a unes preguntes posteriors, contagiar d'aquesta paràlisi del Govern el Parlament de les Illes Balears, i això encara és molt més inadmissible, perquè si una de les bones accions que es va poder fer va ser el Decret Nadal, ara l'extensió d'aquest decret a altres àrees i altres bandes és impossible perquè vostès ho estan impedit.

Però clar, deixi'm que li digui que el grau de popularitat no el determina qui els parla, ni aquest grup de parlamentaris, l'opinió pública es manifesta davant d'enquestes i molt recentment, *Última Hora* aquest cap de setmana, i és el mitjà que cit en aquests moments, ha determinat amb molta claredat que vostès són un govern a la baixa, que ja no té el suport ni tan sols de la meitat dels ciutadans. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Sr. Fiol, començaré per això darrer que acaba de dir. La crisi econòmica està passant factura a tots els governs del món, no només a aquest. Escolti, si vostè repassa el que diuen de València o d'altres indrets allà on governen vostès, la situació és molt similar. És a dir, la factura que passa la crisi afecta qui executa l'acció de govern. Això és una cosa vista i sabuda en tots els manuals de sociologia electoral. Això és així i tots els governs que tenen una situació de crisi econòmica pateixen aquesta situació.

Miri, jo aniré al més concret. Les inversions que nosaltres estam fent, la feina que s'està fent per part d'aquest govern és notable en aquests darrers temps. En el camp precisament de l'educació, s'han adjudicat obres per valor de més de 31 milions d'euros. En el cas també de l'educació s'han concedit als ajuntaments subvencions per a la creació de 2.504 places públiques de 0-3 anys. En el cas d'Atenció Primària s'han inaugurat 7 centres de salut, 5 unitats bàsiques de salut, amb una inversió de 30,7... Sr. Fiol, això són les dades, vostè se'n riu, però això són les dades. Es troben en execució d'obres 6 centres de salut i 2 unitats bàsiques, inversió de 12,9 milions d'euros. En els propers mesos es licitaran 4 centres de salut i 3 unitats bàsiques. Hi ha obres de manteniment i reforma dels hospitals, amb una inversió prevista de 16 milions d'euros. En el camp mediambiental el mateix, s'ha fet una gran inversió tant en

dessaladores, com a obres de depuració d'aigües residuals per valor de 23 milions d'euros. Millors de torrents, 11 milions d'euros. Millors de litoral, 8 milions d'euros, etc.

Hi ha, per tant, aquest resultat que li deia de 800 i escaig milions d'euros que s'ha fet durant tot aquest temps. Serà perquè vostè no apunta a la direcció correcta, que no ho veu, Sr. Fiol, però les coses es veuen, són tangibles en el capítol de les inversions d'aquesta comunitat autònoma. Aquesta és la realitat inversora del Govern, que té a més un nivell inversor, un percentatge d'execució realment notable i en aquest moment, a mes d'abril de l'any 2009, està al voltant del 40%.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera.

I.7) Pregunta RGE núm. 8870/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a píndola de l'endemà.

La següent pregunta és relativa a la píndola de l'endemà que formula la diputada Sra. Maria Torres. Té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. El setembre de l'any passat es va aprovar el decret que regula la prescripció i la dispensació gratuïta de la popularment denominada píndola del dia després als centres de salut i hospitals públics de les Balears. A més d'aquesta comunitat autònoma, la píndola del dia després és accessible de forma gratuïta als serveis sanitaris d'Andalusia, Aragó, Astúries, Cantàbria, Castella i Lleó, Catalunya, Extremadura, Galícia i Navarra.

Li vull preguntar al conseller de Salut i Consum quina valoració fa la seva conselleria dels primers mesos de dispensació gratuïta de la píndola de l'endemà a la xarxa sanitària pública de la nostra comunitat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Com vostès saben, la píndola de l'endemà no estava inclosa dins les prestacions de la Seguretat Social i aquesta conselleria va aprovar, promoure i regular la prescripció i dispensació gratuïta per a les dones que ho poguessin precisar dins els centres assistencials dels serveis de salut.

I per què vàrem incloure aquesta nova prestació? Primer, perquè les elevades taxes d'interrupció d'embarassos a la nostra comunitat, la segona del conjunt de tot Espanya, ens fa considerar aquest tema com un vertader problema de salut pública de la nostra comunitat autònoma. En segon lloc, perquè és una mesura dins tota una estratègia de salut sexual i reproductiva. I en tercer lloc, perquè era un compromís d'aquest govern.

Per incloure aquesta prestació, com vostè ha dit, primer vàrem fer un decret de cartera de serveis complementària, i el primer decret que complementava aquest va ser la regulació de la prescripció i dispensació d'aquest medicament. A partir d'aquell moment, dins l'estratègia que nosaltres teníem vàrem iniciar un procés de difusió cap els professionals, cap a les dones i per a la societat en general, per donar a conèixer una guia i un tríptic on emmarcàvem aquesta nova prestació, com consideram que s'ha de fer. Evidentment el primer que hem de recordar és que és un mètode anticonceptiu, però és un mètode anticonceptiu d'urgència. Per tant, davant determinades situacions clíniques, el professional i la dona han de decidir si s'ha de fer ús o no d'aquest medicament.

Es tracta d'una difusió que s'ha anat fent de forma continuada per tots els punts assistencials, deixant molt clar que els professionals de la salut són els referents i tot dins una estratègia de salut sexual i reproductiva. Donam la píndola de l'endemà amb assessorament i aprofitam per fer una educació sexual pels professionals dins un ambient d'intimitat i de confidencialitat.

L'avaluació que nosaltres feim d'aquests sis primers mesos és positiva, se dispensen prop de 800 píndoles de l'endemà per mes, amb una edat mitjana de les dones de 27 anys. És a dir, no és un problema d'adolescents, a la nostra comunitat l'edat mitjana està entre els 25 i els 30 anys. Crec que és imprescindible garantir una dispensació gratuïta d'aquest medicament, crec que aquesta mesura ha arribat a les dones i crec que és una mesura que dóna accessibilitat i és efectiva la comunicació que donam. La nostra avaluació per tant, és positiva i també valoram com a positiva la recent decisió del Ministeri de Sanitat i Polítiques Socials de donar la píndola amb dispensació a les oficines de farmàcia, perquè com a mínim es millori l'accessibilitat. Les mesures, tant una com l'altra, són positives, però han d'anar acompanyada sempre amb mesures de política d'educació sexual i reproductiva.

Per això nosaltres pensam que ha d'anar dins una estratègia molt més ampla, i també demanam una altra cosa i és que el Ministeri de Sanitat i Polítiques Socials es replantegi i torni finançar els mètodes anticonceptius per a totes les dones que ho necessitin. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs.

I.8) Pregunta RGE núm. 8871/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a distribució dels excedents alimentaris de la UE.

La següent pregunta és relativa a la distribució dels excedents alimentaris de la Unió Europea. La formula la Sra. Cristina Rita. Té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Aquesta pregunta va destinada a la consellera d'Afers Socials. L'any passat precisament per aquestes dates, el nostre grup parlamentari i per boca d'aquesta diputada que parla ara, va presentar una proposició no de llei a la Comissió d'Afers Socials, allà on el Govern de les Illes Balears gestionés davant del Govern d'Espanya, concretament davant del FEGA (Fons Espanyol de Garantia Agrària), que depèn del Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí, que la distribució dels excedents alimentaris de la Unió Europea que han d'anar destinats a les capes més vulnerables de la nostra societat, no suposés en el cas de les Illes Balears un cost extraordinari per a les entitats i administracions que són de Menorca, Eivissa i Formentera.

Com la consellera d'Afers Socials sap, a partir de l'any 2005, es va fer càrrec per concurs nacional una entitat, el Banc d'Aliments, que és de caire nacional, d'un concurs que només s'obligava a dur aquest aliments sedentaris fins la capital del es províncies, en el nostre cas aquesta entitat els portava només fins a Palma, durant dos anys les entitats van anar capejant i el banc d'aliments també feia la seva labor, el que passa és que a partir del 2008 ja va dir que únicament els duria fins a Mallorca.

A la proposició no de llei demanàvem al Govern que fes passes per pal·liar aquesta situació, jo li deman ara, després d'un any transcorregut, a la consellera d'Afers Socials com està aquesta situació. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rita. Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta, bon dia a tothom. Efectivament, s'havia produït, com vostè ha explicat molt bé, una situació desigual en relació amb Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, perquè el banc d'aliments sí que es distribuïa fins a l'aeroport de Mallorca i a partir d'aquí s'havia de distribuir a Eivissa i a Menorca, i durant dos anys varen ser, en aquest cas les ONG Càritas de Menorca i Càritas d'Eivissa, les que varen suplir el cost del transport d'aquests aliments.

S'han fet les gestions oportunes i a partir d'aquest any, de fet a Eivissa ja s'ha produït i a Menorca es produirà d'una forma molt ràpida, qui assumirà el cost del trasllat serà una altra ONG que rep una subvenció específica de l'Estat per poder fer el trasllat d'aquests aliments. Per tant, l'ONG que distribueix a Menorca i a Eivissa no tindrà aquest cost afegit.

He de comentar, per exemple, que varem mirar de compensar de qualque forma les illes d'Eivissa i de Menorca, la d'Eivissa es va compensar a través del consell, i de Menorca estam mirant de compensar-ho per altres vies el cost que es va produir l'any passat en relació amb aquest trasllat d'aliments.

I també informar-la que des de la Conselleria d'Afers Socials un pla d'emergència que ha aprovat el Govern el mes de novembre, també s'ha fet un conveni directament amb aquestes dues ONG, Càritas de Menorca i d'Eivissa, perquè també hi hagi un banc d'aliments propi de cada illa per a situacions d'emergència. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Vol fer ús de la paraula la Sra. Rita?
No.

I.9) Pregunta RGE núm. 8872/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de contaminació d'aigües marines.

Passam, doncs, a la següent pregunta, relativa a pla de contaminació d'aigües marines i que formula el Sr. Josep Maria Costa. Té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, volia fer una pregunta que és molt concreta i és poder saber quines actuacions s'han dut a terme per tal de fer efectiva la implantació del Pla de descontaminació de les aigües marines.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Sra. Leciñena, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, la gestión de los riesgos derivados de posibles vertidos accidentales en las aguas de nuestras costas, sus consecuencias sobre las personas y el medio ambiente ha sido y es una preocupación de este govern y de esta consellera. Las experiencias vividas demuestran que estamos ante un riesgo que es real. Esta preocupación no se ha manifestado únicamente en la redacción y aprobación el pasado 21 de noviembre de un Pla especial de contingencias por contaminación accidental, el Plan CAMBAL, también se ha manifestado disponiendo de los medios, de la formación, del conocimiento técnico y científico para que este plan estratégico sea una herramienta realmente útil y efectiva, porque tan importante es la fase de elaboración de los planes como su implantación y mantenimiento.

Las actuaciones que hemos llevado a cabo para esta fase de mantenimiento han ido dirigidas en tres direcciones: por un lado, formación específica; se han desarrollado acciones informativas y formativas específicas, con el objetivo de dar a conocer el plan, las técnicas de intervención, responsabilidades, etcétera, dirigido a todos los intervinientes en este tipo de emergencias y también a sus responsables técnicos e institucionales para que puedan conocer el alcance del plan y la organización e integración de sus organizaciones en el mismo.

Se efectuó una primera acción conjunta con el Centro de Prevención para la Contaminación, CEPRECO, en la isla de Ibiza, en la que tuvieron oportunidad de participar tanto personal dependiente de la Dirección General de Emergencias, como policías locales, voluntarios de Protección Civil, etcétera. Y está previsto que en el segundo semestre de este año el personal dependiente de la Dirección General de Emergencias y de Ports de les Illes Balears efectúen tres cursos sobre contaminación e intervención en emergencias en puertos.

La otra línea que hemos trabajado es la adquisición de material de primera intervención. La experiencia adquirida en el incidente provocado por el hundimiento del buque Don Pedro, en julio de 2007, puso en evidencia la necesidad de contar con un pequeño estoc de material que permitiese la intervención inmediata. Por ello, se ha hecho una inversión en adquisición de barreras absorbentes, equipos de protección individual y otros materiales descontaminantes disponibles en cada isla. Y también detectamos la necesidad de que todos los organismos intervinientes en esta emergencia pudiéramos unificar los medios para una gestión más rápida, como pueden ser, dentro de las administraciones públicas, Salvamento Marítimo, Ports de Balears o Autoridad Portuaria junto con la Dirección General de Emergencias, pero también con entidades privadas.

Y por otro lado, también, la tercera línea en la que hemos estado trabajando es la integración de las herramientas desarrolladas y de los procedimientos operativos estándar, a través del centro de coordinación del 112. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Leciñena. Vol fer ús de la paraula el Sr. Costa?
No.

I.10) Pregunta RGE núm. 8863/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a projecte de llei de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears.

Doncs, passam a la següent pregunta, que és relativa al projecte de llei de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears i la formula el Sr. Josep Maria Mayans.

Té la paraula.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Presidenta. És un tema que vaig encetar a la compareixença del president, el dia 5 de maig, el dia 5 d'aquest mes, i arrel de les darreres notícies que han aparegut en els mitjans de comunicació, m'agradaria saber per quin motiu pensa el president del Govern que es retarda la tramitació parlamentària del projecte de llei de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Mayans. Sr. Nadal, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Miquel Nadal i Buades):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Mayans, el Decret llei 1/2009, d'impuls a la inversió a les Illes Balears és en vigor des del dia 2 de febrer de l'any 2009 i no em consta a mi, com a conseller, que tenguí en aquest moment cap retard.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Nadal. Sr. Mayans, té la paraula.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo no sé si té retard o no, el que passa que l'aplicació pràctica no es pot fer efectiva, per tant es va dir que es faria per un projecte de llei i fins a la data no sabem absolutament res. Es va convalidar el febrer, les esmenes es varen acabar el març i el maig hi ha hagut la tramitació parlamentària, la convalidació d'aquestes esmenes, i el dia 11 d'aquest mes varen aparèixer unes notícies dient que es tramitaria la llei passat l'estiu.

Jo crec que es varen cuidar molt que fos després de la compareixença del president i tant de bo que era urgent, li torn repetir.

M'agradaria saber com expliquen a la gent quan li preguntes com s'aplica aquest decret o aquest projecte de llei, què els expliquen, per què no s'aplica, per què no es tramita, és una cosa que a tots ens agradaria saber. Aquesta gent, no només el sector turístics, molts altres sectors, agrícola, comerç, indústria i molts que estan recollits a les esmenes que hem presentat, jo personalment una vintena.

Per tant, jo vaig dir al president que li donaria suport en totes les propostes que fossin en positiu, però en aquest tema crec que en positiu per ara només hi ha el decret, el projecte de llei i el reglament posterior encara no estan desenvolupats. La gent és plenament conscient de la situació i veu les solucions, n'hi ha de dos tipus: la solució Zapatero: convidar jo i pagues tu; i la solució del Govern: no tramitam res perquè no ens posam d'acord en res.

Per tant, crec que la gent veu les coses i necessita aquest decret i aquesta tramitació parlamentària de la llei. Li agraeixo al president que donàs les gràcies per exercir o donar mostres de responsabilitat davant la situació que patim, jo li torn repetir: oferiré la meua ajuda i donaré la meua ajuda per fer coses, no donaré la meua ajuda per a no fer res, és evident.

I també li deman, Sr. Conseller, o representant del Govern, igual que em va demanar el president o em va agrair la responsabilitat, responsabilitat i tramitació urgent, que per això la mateixa paraula ho du, el projecte de llei, tramitació urgent d'aquest projecte de llei.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Mayans. Sr. Nadal, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Miquel Nadal i Buades):

Sr. Mayans, li repetesc, aquest decret llei és en vigor des del dia 2 de febrer de l'any 2009; és un decret llei molt important per a aquest govern, quasi tots els consellers d'aquest govern han presentat al Consell de Govern inversions de caràcter estatutari; la Conselleria de Turisme tramita en aquest moment el decret de desenvolupament per fer que totes les autoritzacions de la Conselleria de Turisme siguin amb declaració responsable. I de l'oficina del Pla Renove que aquest decret inclou, més d'un 30% de les ajudes de tot el conjunt d'Espanya han vingut a les Illes Balears dels primers 400 milions d'euros.

Hi ha 600 milions d'euros més pendents de tramitació, però hi ha ajudes perquè aquí, o sigui, hi ha peticions perquè aquí a les Illes Balears se'n quedin 400, com a mínim, de milions d'euros, que estan en tramitacions.

El decret és vigor, el decret llei és en vigor i a més es ve aplicant i el venen aplicant, el que passa és que aquest govern ha volgut facilitar la màxima participació i consens i el tramita en aquest Parlament, una vegada ha estat convalidat i és en vigor, com a projecte de llei perquè pugui assolir el màxim consens i la màxima participació als efectes de millorar-lo, si és que és possible.

I des del Govern de les Illes Balears esperam comptar amb el seu suport per a aquesta millora. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Nadal.

La següent pregunta és relativa a habilitació de mesures per a altres sectors productius de les Illes Balears i la formula la Sra. Estaràs. Té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Crec que és la següent pregunta, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA.

Sí, li és igual, o ...

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Sí, començaria per l'11 i després, tot, sí ...

I.11) Pregunta RGE núm. 8868/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a urgència del projecte de llei de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Doncs, la pregunta és relativa a urgència del Projecte de llei de mesures urgents per a l'impuls de la inversió i la formula també la Sra. Estaràs.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. El Decret llei de mesures urgents per a l'impuls de la inversió que, després de discutir el Govern amb el mateix Govern durant noranta dies, s'aprovà i va veure la llum dia 2 de febrer, era un decret que, amb paraules del president Antich, havia d'ajudar a Balears a sortir de la crisi, era un decret urgent i hi havien posat tots els seus esforços.

Dia 24 es va aprovar en aquest parlament i es convalidà, que és el necessari perquè realment sigui en vigor de manera definitiva i es va convidar l'oposició que hi pogués fer esmenes, i hi vàrem fer esmenes per poder donar les mateixes possibilitats que al sector turístic, al sector ramader, al sector industrial, al sector del comerç, al sector de la pagesia, en definitiva, tota la resta de sectors. Quina és la nostra sorpresa quan, després d'haver presentat les esmenes per millorar tota la resta de sectors, dia 20 de març, s'ha tengut un mes i disset dies aturat aquest tema, no s'han qualificat les esmenes i s'ha hagut de menester un mes i disset dies per qualificar les esmenes.

A partir d'aquí tot el món ha nomenat ponents menys el PSOE, he de dir que de la setmana de l'11 al 15 de maig, la setmana passada, no varen vostès voler convocar la ponència. Tampoc no està previst que es convoqui aquesta setmana, mentrestant qualcú del seu grup digué que no veuríem aquest tema fins al mes de setembre, passat l'estiu, perquè entre vostès no es posen d'acord.

Sr. President, creu que això ajuda a crear llocs de feina, certeses i confiança?

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, moltes gràcies Sra. Estaràs. Veig que ha canviat la formulació de la pregunta respecte d'ahir, ahir pareixia que el decret, segons les seves manifestacions, no estava en vigor, jo crec que el conseller ho ha explicat molt clarament, que efectivament és en vigor i per tant ja l'aplicam, i la resta que vostè em demana és un tema de Parlament.

Efectivament, nosaltres varem estar d'acord que es fes la tramitació per llei ordinària i donar participació a tots els grups parlamentaris. L'urgent ja és en marxa i ara hi ha tota una sèrie d'esmenes, que jo crec que seran molt importants i que les veurem a través de la tramitació ordinària de la llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sr. President. És evident que és en vigor el tros que va aprovar el Govern, sense cap participació de l'oposició; però vostè s'ha cansat de parlar de diàleg, de canvi tranquil i se suposa que una oposició que té més escons que vostè deu haver de poder dir qualque cosa en aquest Parlament.

Què passa, que no és important el sector del comerç, Sra. Consellera de Comerç? No és important el sector de la indústria, Sra. Consellera d'Indústria? No és important el sector dels constructors, Sr. Carbonero? No és important el sector serveis? No és important, Sra. Consellera d'Agricultura, el sector agrícola i la pagesia? Perquè el Sr. President ha dit que només era important el sector turístic i de ben segur, amb l'atur que tenim, són importants tots els sectors.

Aquí el que ha passat són cinc coses: primera, una crisi econòmica que es veu agreujada perquè vostè no pren mesures perquè es passa mitja vida discutint amb el seu propi govern; segona, ha faltat lleialtat institucional, vostès, des del Govern, volen aturar també l'activitat parlamentària i per això he demanat audiència a la Molt Honorable Presidenta del Parlament perquè no ho consenti; tercer, les bregues entre vostès obstaculitzen aquesta cambra, han aconseguit aturar les carreteres, el tren d'Alcúdia i el tren de Manacor, el Pla territorial, avui ningú no sap on es pot construir i on no, tampoc no sabem què passarà amb el model turístic ni amb Son Baco, però no crec que sigui de rebut que vulguin aturar la cambra legislativa.

Els sectors econòmics, mentrestant, sofreixen, i avui pensi que si no fem la tramitació parlamentària, això no es veurà fins passat l'estiu. Creu que el sector del comerç, agricultura, pagesia, indústria, pot esperar que el seu Govern deixi de tenir bregues i esperar el mes d'octubre? Jo, sincerament, crec que no.

Això, Sr. President, no inspira confiança. El problema són les incerteses i el problema és que avui la incertesa seu en el Consell de Govern. Els missatges del seu govern són contradictoris, caòtics i reflecteixen desconcert; li vaig dir i li dic fa estona: faci els deures. Tenim dret a un govern que prengui solucions i que no ataqüi el PP i quan em contesti li prec que parli del que pensa fer, no del que ha fet el Partit Popular, perquè no crec que els que són avui a l'atur es mereixin aquestes respostes d'atac permanent al Partit Popular per part del president que, entre d'altres coses, tapa la pobresa argumental de la seva gestió de govern.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta; gràcies, Sra. Estaràs. La veritat és que em pensava que no ho diria i he vist que sí, al final ha dit allò de la pobresa argumental.

Quant a això que vostè té més escons que la resta, Sra. Estaràs, no deu ser així perquè nosaltres seiem aquí i vostè seu allà deçà, per tant no en deu tenir més que la resta d'escons.

Miri, efectivament, el Govern va aprovar un decret llei per urgència que dona la possibilitat de solucions, una al sector més important d'aquesta comunitat autònoma, que és el sector turístic, i per tant que ocupa més gent i per tant un sector que té una importància cabdal per al present i per al futur d'aquesta comunitat autònoma, perquè segurament, gràcies a aquest sector, Balears serà una de les primeres comunitats autònomes que puguin sortir de la crisi.

Per tant, si som capaços, a través del que diu el decret, efectivament, de modernitzar la nostra planta hotelera i la nostra oferta turística aquest serà un tema principal perquè aquesta comunitat guanyi el futur i surti aviat de la crisi. Per cert, ho férem sense el suport de vostès, es limitaren a abstenir-se després de criticar el decret, perquè vostès s'omplen molt la boca d'ajudar aquest sector, però quan el l'hora de la veritat li han donat poc suport. I aquest decret permet, a més, accelerar tota una sèrie d'accions a les distintes conselleries, que tenen aquestes la responsabilitat de molts dels sectors que vostè ha anomenat, de poder tirar endavant més ràpidament les distintes actuacions que hem de fer en aquest moment.

Per tant, com molt bé ha dit el Sr. Nadal, aquí s'han fet tota una sèrie de declaracions, d'actuacions d'interès autonòmic que ajudaran precisament que puguem fer més via a l'hora de donar solucions a la gent. Això, sense perjudici, Sra. Estaràs, d'una multitud d'accions que fem i que ja tendré ocasió d'explicar-los-ho a la pròxima pregunta.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich.

I.12) Pregunta RGE núm. 8869/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a urgència del projecte de llei de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears.

La següent pregunta és relativa a habilitació de mesures per a la resta de sectors productius de les Illes Balears i la fórmula la Sra. Estaràs.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. A segon de primària i a primer ensenyen a sumar i a restar, 29 escons el Partit Popular, 21 escons el Partit Socialista.

La pregunta que li faig, Sr. President, i per això tenim vuit escons més que vostè, una altra cosa és que vostè, amb sis partits, en sumi 30, que això ho sap tota la societat balear. Li vàrem donar, al decret llei li vàrem donar de vot una abstenció positiva, amb el benentès que l'única oposició que avui representa el 47% de la població se suposava que aquesta paraula, diàleg, s'havia de posar en marxa i ens havien d'escoltar; o què pretenia, que després de discutir durant noranta dies vostès amb vostès mateixos, sense convocar ni un sol dia l'oposició, venguessin aquí i a un debat sense possibilitat d'esmenes, sense possibilitat de ponència i de comissió, passàssim el *rodillo* i li donàssim una carta en blanc? Idò no, Sr. President, la democràcia significa fer esmenes, la democràcia significa parlar-ne, diàleg, tarannà, i per això li vàrem donar una abstenció positiva amb el benentès que després en podríem parlar. Però vostè es nega a parlar, perquè no té ni tan sols el suport consensuat del seu Govern.

I li deman, vostè no creu que els ajuntaments tenen dret, que és una de les esmenes que hem fet, que puguin fer declaracions d'interès municipal i també accelerar les obres dels ajuntaments, vostè no creu que això ajudaria a pal·liar la crisi? No creu que aquests podrien instar obres d'interès autonòmic o no creu vostè amb el municipalisme?

Sr. President, no creu que llevar burocràcia a aquests ajuntaments per adaptar-se al Pla territorial seria bo? És una de les altres esmenes que hem fet.

Sr. President, no creu que els agroturismes i el turisme rural també haurien de tenir els mateixos drets? O creu vostè que no? És una de les altres esmenes. No creu que un sector com l'agricultura i la ramaderia que té un 140% més d'atur que a l'any anterior haurien de tenir les mateixes mesures que el sector turístic per poder fer explotacions agràries i ramaderes com hivernacles, temes de regadiu, etc? No creu que haurien de tenir les mateixes condicions? No creu vostè, Sr. President, que el comerç que ha entrat en recessió en les vendes al detall i que té un 60% més d'atur que a l'any anterior hauria de tenir també els mateixos drets que té el sector turístic? No creu vostè que també el sector de la indústria que té un 114% més d'atur que a l'any anterior hauria de tenir els mateixos drets, sobretot en el cas dels polígons industrials com per exemple el municipi d'Inca per poder donar feina i per poder pal·liar la crisi, que el

sector turístic? I el sector de la construcció? No creu que hauria de tenir els mateixos drets? Què passa?, que vostè com que no s'entén amb la meitat del seu govern ha decidit també decretar l'oblit d'aquests sectors perquè a vostè no li convé perquè mentre un tros del seu govern pensa blanc, l'altre pensa negre?

Sr. President, li recoman que posi en marxa aquest decret, que el seu partit nomeni el ponent, que s'asseguin en ponència aquesta setmana, que es faci la comissió la setmana següent i que abans de concloure aquest període de sessions haguem aprovat mesures perquè a tots els sectors econòmics no els falti la feina i puguem fer tot allò que està en les nostres mans, que nosaltres ho volem fer i que vostè avui no ho fa.

Sr. President, té la crisi avui assegurada en el seu govern i és bon hora que aixequi el cap i que impulsi la feina del seu govern amb projectes clars i unitaris que donin feina a tots els sectors i que es deixin de comèdies.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs, efectivament hi ha llocs on ensenyen a sumar i es veu que vostè no ho va aprendre bé perquè vostès són 28 i després hi ha un altre grup que es diu AIPF, no són 29 vostès, Sra. Estaràs. Per tant, hauríem de dur els comptes clars.

Efectivament, aquest govern va aprovar un decret llei, després d'haver-lo consensuat amb empresaris del sector turístic, amb la CAEB, amb els sindicats, amb els consells insulars i parlat amb la Federació de municipis. Per tant, amb una acció importantíssima de consens amb tot el que és la xarxa social, institucional i econòmica d'aquesta comunitat autònoma, així com ve fent totes i cada una de les accions, tant per millorar el model com per pal·liar els efectes de la situació de dificultat que patim. Per tant, amb un consens extraordinari. El vàrem dur a aquest parlament, l'oposició ens va demanar que tengués una tramitació com a llei ordinària i ho vàrem acceptar. Estam totalment disposats a estudiar, analitzar i consensuar totes les distintes esmenes que han posat damunt la taula. Les estudiarem i si efectivament ens posam d'acord estarem totalment d'acord que es puguin aprovar.

Per tant, la feina que fa aquest govern i el tarannà amb el qual la fa crec que es diferencia de manera molt important d'altres executius que hem tengut a aquesta comunitat autònoma i si no, ja m'explicaran quan eren, quan sortien, quan hi havia acords amb l'oposició quan vostès governaven. Precisament amb aquesta idea de sumar, amb aquesta idea que efectivament tothom és important de cara a pal·liar les dificultats que patim, ho hem gestionat d'aquesta manera.

Miri, al sector de la construcció, el que haguem aprovat el Pla Renove i efectivament com deia el conseller de Turisme això signifiqui un 28% dels 400 milions que venien per a tot Espanya i per tant, significa prop de 110 milions, això donarà feina al sector de la construcció, igual que en dona la política d'habitatge, igual que el sector agrícola té un pla de desenvolupament rural on ja ha demanat 60 milions d'euros per a la modernització i ja n'hi hem posat 26. Recordi: 2007-2013, el Pla de desenvolupament rural. Quan arribarem no el trobarem ni presentat a Brussel·les, aquesta és la seva preocupació pel sector de la pagesia, però tramitam una llei de comerç que ha de fer que s'elimini la moratòria que hi ha en aquests moments. Per tant això també activarà el sector del comerç, a més de totes les línies d'ajudes, entre ells per a circulat, que ha posat en marxa la conselleria.

Feim feina en tots i cada un dels sectors, sense esperar les seves esmenes. Esper que les seves esmenes ajudin a millorar aquesta tasca de cara a tots els sectors. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich.

II. Interpel·lació RGE núm. 6864/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a situació econòmica al final del primer trimestre del 2009.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa a la situació econòmica al final del trimestre del 2009.

Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Fiol. Té la paraula..., deu minuts.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, pujam a aquesta tribuna per plantejar una interpel·lació que neix de la preocupació per la situació econòmica i pressupostària d'aquesta comunitat i que neix també per la constatació que algunes coses que aquí s'han dit i plantejat no han obeït, no obeeixen a la realitat. No vull dir des de la mala fe, estic segur que entre les moltes virtuts que adornen el conseller d'Hisenda hi ha la de la bona fe i que fa les coses el millor que sap o el millor que pot. El que passa és que en tan pocs mesos ja veim desviacions que ell mateix reconeix que preocupen i aquesta preocupació i no altra cosa és el que ens fa pujar a aquesta tribuna.

Si la resposta de l'interpel·lat ha de ser "vostès agafen l'economia i l'atur i la crisi per tirar-nos-els pel cap", puc baixar i no importa que en parlem més. Ja els he explicat abans que la crisi és al carrer, el problema és al carrer i l'obligació del Govern i també del Parlament és trobar solucions per intentar millorar la situació en què ens trobam.

La situació -com sap molt bé vostè- és extraordinàriament delicada. Les dades que tenim a 30 de març de l'any 2009 són dramàtiques. Tenim un atur que ha crescut un 54% en un any. Això és extraordinàriament preocupant. Des que governen ha crescut un 169%. Les empreses han tengut una caiguda d'un 4,5. Es destrueix empresa, han caigut un 4,5 les empreses. Des del juny del 2007, aproximadament quan vostès arribaren, un poc abans, han caigut un 11,8, han desaparegut 8.700 empreses a les Illes Balears. Això és important tenir-ho en compte.

La baixada de les estades turístiques també és una dada que preocupa, de març a març. El comerç, segons fons de la mateixa conselleria té una recessió d'un 5,8%, però el mateix sector el determina molt més amunt, amb moltes més dificultats. La indústria, per l'estil. La construcció, no en parlem. El conjunt de serveis també decreix i els ingressos de la CAEB tenen una caiguda de recaptació que és un tema extraordinàriament preocupant. El mateix conseller en algun moment s'hi ha referit. Per tant, la situació del PIB ja el coneixem de sobres. La previsió del Govern sabem quina era i segons la Cambra de Comerç i el mateix CRE és molt per davall, molt a la baixa, molt en recessió.

No em vull allargar amb la diagnòsi perquè podria semblar que precisament venim aquí a tirar-los pel cap les coses que no van bé. Ja sabem que moltes de les coses que succeeixen, ho ha dit el president i té raó, la crisi afecta els governs de tot el món i per tant, aquesta és una situació inexcusable, inevitable, però també aquí hem de parlar de les solucions i hem de parlar de les decisions que hem pres en un escenari determinat i aquí, naturalment, hi ha ja el camí de les responsabilitats. El Govern i el Parlament, la majoria dels parlamentaris d'aquest parlament són responsables del pressupost que hem aprovat per a l'any 2009 perquè l'han aprovat amb els seus vots i amb una proposta defensada aquí mateix pel conseller.

És clar, les previsions de creixement que el conseller Manera feia a aquesta cambra només fa 4 o 5 mesos, o 6, el novembre, els primers dies de novembre, ja no es podrà dir que no sabíem, tot i la gran volatilitat que sempre invoca el conseller per explicar les dificultats de fer pronòstics i fer prediccions de com aniran les coses, li feia dibuixar un programa de creixement, d'un 0,8% es deia en aquell moment, com un "panorama realista", subratllava el conseller en aquell moment.

Les previsions d'ingressos eren un creixement dels impostos indirectes d'un 22,5% i un decreixement d'IVA de només el 15,4%, tot i que ja teníem l'agost del 2008 -i vaig dir aquestes mateixes paraules en aquesta mateixa tribuna-, ja teníem les dades que ens explicaven que l'agost del 2008 ja havia caigut un 36% la recaptació de l'IVA, que anava a la baixa i que continuaria anant a la baixa. Això ja... a més ens situava a *motu proprio* en un dèficit pressupostari que el Govern situava en un 2,3 -si no m'equivoc- encara que el conjunt de les comunitats autònomes el situaven entorn a un 0,9, nosaltres per tant per davant de ningú i d'una manera decidida com a tema per

esmenar aquesta situació a base de dèficits. Som els campions d'Espanya del dèficit públic, els rafels nadals del dèficit públic, els amos de la situació quant a dèficit, els que cream més dèficit.

És clar, el mateix pressupost contenia qüestions que són vertaderament criticables. S'incrementa el capítol 1, encara que modestament dins els departaments, si collim tot l'agregat i miram els elements instrumentals, les empreses, el capítol 1 ha crescut un 15,5. El capítol 1 ha crescut un 15,5 en una època de crisi. Les empreses que diuen que han de desaparèixer i que hem d'eliminar han crescut en el capítol 1 un 15,5, és moltíssim donada la situació.

La despesa corrent no baixava, pujava, modestament, però pujava. Teníem, ja li ho vaig explicar però això ens duria molt enfora, un estalvi net negatiu. Aquest és un tema molt tècnic per discutir ara aquí, però és clar, hi havia elements que eren vertaderament ficticis. Per tant, al mateix temps que se'ns deia que hi havia una imperiosa necessitat de controlar i reduir el mosaic del sector públic es creaven consorcis com IB-Blau, participat d'ens instrumentals amb NIF diferents que creaven dificultats operatives de tot tipus.

És clar, passat tot això, tres mesos després, ara, quan ens trobam ja amb l'execució d'aquest pressupost, quina situació ens trobam? El mateix conseller -supòs que ho reconeixerà perquè això ho he llegit als mitjans de comunicació- ha vingut a dir que de les previsions que va fer, del 0,8, res de res, que s'oscil·larà entre el 0,2 i el 0,5. Voldria escoltar-lo quan pugi a aquesta tribuna a defensar que només serà aquesta la baixada de les seves previsions o si haurem de fer una segona previsió a la baixa més endavant.

El document que edita la conselleria "Moment econòmic de les Illes Balears. Previsions de decreixement". Sector de la construcció, hi prevèiem un 2. Avui vostès ja preveuen un 3, un 2,9, quasi un punt més, pràcticament un punt més i alguns ja veuen *brotos verdes*, veuen que les coses van a millor.

Es preveia un creixement al sector serveis que també s'ha hagut de revisar i Funcas -Fundació de caixes d'estalvis- un veu autoritzada, ens pronostica un decreixement d'un menys 2,1. També m'agradaria saber la seva opinió, Sr. Conseller, sobre aquest particular, sobre aquesta previsió d'un organisme autoritzat i capacitat per fer previsions.

La recaptació no es produirà en els termes que estaven prevists i no es produirà tampoc la millora del sistema del finançament que ens havia de salvar de tantes coses. Ens havia de salvar del Pla de sanejament de l'any passat. Què se n'ha fet, del Pla de sanejament? Què en sabem? Em dirà alguna cosa? Li deman, Sr. Conseller, del Pla de sanejament que varen presentar l'any passat per equilibrar els nostres comptes, que es basava -li ho record- en la millora del finançament que encara no s'ha produït, què se n'ha fet? Que està amagat dins un calaix del Ministeri d'Economia i Hisenda? On està? Els han contestat, els han citat per parlar-ne? Expliqui'ns com està el Pla de sanejament que és un tema important i que mereix un monogràfic que algun dia farem.

És clar, el Pla de finançament ens el venen cada dos per tres, però faig una pregunta a la Cambra, ha tornat aquí el Sr. Chaves, fa..., recent vicepresident del Govern, a explicar, a demanar, ha parlat amb el president d'aquí, amb el president de Catalunya, amb el president de Castella, ha fet una *tournee* per províncies, ha tornat a Madrid. "*Nada que hacer, comandante*", li ha dit a Zapatero, pel que es veu perquè ara al debat de la nació se'ns diu que als darrers dies de juliol en tornarem a parlar, un nou ajornament del Pla de finançament, cinquè ajornament del Pla de finançament.

Demana al Parlament que aixequin el braç els diputats que creuen que enguany es resoldrà el Pla de finançament, que ens podem creure el que diu el Sr. Chaves, que el juliol aquest tema es resoldrà, que aixequin el braç els parlamentaris que creguin això! Cap parlamentari, ni tan sols de les ..., darrera, vostè ho creu? És que no l'havia vista bé. Demana que aixequin el braç els parlamentaris que creguin que creuen que això es pot solucionar, perquè aquí se'ns està ajornant i és clar es presta un poc a *chanza*, però és el tema més greu i més preocupant que tenim damunt la taula, Sr. Conseller. Això ho sap vostè molt millor que jo. Li demana també, què opina d'aquesta situació?

Demana que es rectifiquin els pressupostos, que es facin vertaderes mesures d'estalvis. Se'n plantegen aquí algunes, algunes molt bondadoses a les quals estic disposat a donar suport, tot el tema de millorar la renda mínima d'inserció, hi ha gent que ho passa absolutament malament i per tant s'hi han de dedicar més recursos, a aquesta qüestió. Em sembla bé que es reunixin amb les caixes d'estalvis per reorientar la despesa social, aquest 30% que es detreu del compte de resultats per reorientar-lo cap a les necessitats, en aquest moment certament és més important que la cultura, idò la necessitat de la gent, que la gent pugui sobreviure. Hi ha una situació de molta crisi a molts de sectors de la nostra societat. Està bé això, em sembla bé i moltes altres coses que fan dins les 17 mesures que han presentat ara, també n'hi ha que són encertades i que són correctes i de les quals no hi ha res a dir, però és clar, vostè presenta unes mesures d'austeritat molt fortes. 17 milions d'euros d'estalvi, 17 milions d'euros que detraurem de les conselleries.

Li demana que pugui aquí i digui d'on detrauran aquests 17 milions d'euros. Tenim dret a saber-ho. El Parlament té dret a saber això, si no l'haurem de fer comparèixer a posta per això. Fins i tot Zapatero, que és Zapatero, ha explicat -cito *El País* de divendres 15 de maig- fil per randa, departament per departament, ministeri per ministeri d'on es detreuen els 1.000 milions que ara ha retallat d'euros per fer front a la crisi. Vostè té l'obligació d'explicar això, és que no se'n pot anar d'aquí sense explicar això.

Acab, Sra. Presidenta, perquè estic ja sortint del temps prescrit i sé de la seva rigidesa en els temes horaris i no vull, per tant, abusar-ne. Han sortit aquí precisament altres temes com l'extensió del decret Nadal, facin el que vulguin!, se'n poden riure del Parlament, com han fet avui al capítol de preguntes, poden fer el que vulguin, ja ho sabem que tenen majoria per fer-ho, però no es creguin que és just això, no es creguin que està ben fet, no es cregui, Sr. Costa, que no convocar la comissió quan la pot convocar per ajornar el tema per després de l'estiu és una bona solució. Això no és una bona solució, això és

patada a seguir i ja en parlarem després de l'estiu. Ho poden fer, facin-ho, però creguin-me que és una bona equivocació.

Expliqui'ns per tant, Sr. Conseller, què opina que el decret Nadal, que tan de bé faria amb alguna de les seves virtuts a altres sectors econòmics, no s'apliqui de moment fins passat l'estiu vist el programa que tenim en aquest parlament? Expliqui'ns què pensa de tot el tema de finançament que li he explicat. Expliqui'ns a quin departament es retallarà la despesa corrent per fer front a aquest retall al qual donam suport, és necessari, està bé, però digui'ns d'on treurà aquests recursos i quins seran els consellers agraciats...

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Fiol, està bastant passat de temps.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Acab, Sra. Presidenta, esperava d'un moment a l'altre el seu avís i acab molt ràpidament. Simplement, vull dir per acabar que tenim capítol de solucions, les hem plantejat aquí altres vegades, algunes seran per a vostès ocurrències, bé, però surten de la bona voluntat i de l'interès per cooperar en això. Avui no és el dia de presentar una moció, amb les idees que nosaltres aportem, d'aquí a quinze dies ho podré fer i ho faré amb molt de gust, però li demana, Sr. Conseller, que l'argument no sigui "vostès ens tiren la crisi pel cap". Al contrari, nosaltres estam molt preocupats, com està molt preocupada la societat de les Illes Balears per aquesta crisi i està disposada i estam disposats a contribuir amb solucions, però primer necessitam saber, conèixer el seu punt de vista, la seva anàlisi enfront d'aquesta situació tan preocupant.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. En nom del Govern té la paraula el Sr. Manera per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, vivim la crisi més greu d'ençà la depressió dels anys 30. La diagnosi ha estat feta pels organismes internacionals més reconeguts i per pràcticament totes les institucions econòmiques del planeta. No m'estendre a comentar l'origen d'aquesta crisi, un tema sobre el qual s'ha parlat en diferents intervencions a aquesta cambra. Tan sols vull indicar que aquesta gènesi és financera, prové dels Estats Units i s'ha escampat per arreu a partir de les corretges de transmissió del sistema financer internacional.

Pràcticament ningú al voltant del mes d'agost del 2007 pensava que els problemes econòmics d'aquell estiu esdevinguessin en una crisi de gran profunditat com la present, ni premis nobel d'economia, ni el Fons Monetari Internacional, ni el Banc Mundial, ni el Banc Central Europeu, ni la Reserva Federal, per esmentar algunes institucions rellevants, no presentaven en les seves previsions econòmiques signes tan demolidors de l'economia internacional.

La realitat, senyores i senyors diputats, ha superat amb escreix qualsevol auguri, de fet la situació s'agreujà arran del segon quadrimestre del 2008, i la volatilitat de l'economia internacional ha presidit les evolucions macroeconòmiques dels estats. En aquest sentit, els governs del món, des d'àmbits molt més amples i poderosos fins als nivells més propers i modestos, hem de treballar, planificar i actuar comptant amb un element que s'ha subratllat com un condicionant clau, la incertesa, i com a conseqüència més letal, la manca de confiança.

L'economia balear en aquest entorn coneix processos clars d'alentiments en tots els sectors econòmics. En efecte, els indicadors econòmics de les nostres illes mostren una general evolució a la baixa en el primer trimestre del 2009, que és l'objecte d'aquesta interpel·lació.

Pel que fa al mercat de treball, l'atur registra el mes d'abril un nombre de 72.000 persones aturades, la qual cosa suposa una lleugera reducció respecte del mes anterior, en un 4,3%. S'ha de tenir en compte que ens trobam a l'inici de la temporada turística i els treballadors fixos discontinus es reincorporen al mercat laboral. Per sectors, la indústria i els serveis redueixen l'atur registrat, mentre que la construcció i l'agricultura pràcticament mantenen la mateixa xifra que el mes anterior. L'increment en percentatge més important es produeix a les noves incorporacions.

En termes interanuals, el nombre d'aturats registrat a les Illes Balears s'ha incrementat un 74,5%; en comparació amb la resta de comunitats més turístiques, només la Comunitat Valenciana i la Comunitat de Múrcia presenten taxes interanuals superiors de creixement de l'atur.

El nombre d'afiliats a Balears va augmentar un 4,6% respecte del mes de març, i les Illes Balears varen ser de les poques comunitats autònomes que incrementaren el nombre d'afiliats respecte del mes anterior.

Per sectors, la indústria ha frenat el seu ritme d'activitat, l'índex de producció industrial del mes de març ha davallat un 21% respecte del mateix mes de l'any anterior. El sector de la construcció manté importants caigudes en els principals indicadors d'activitat, d'una banda hi ha reducció en el nombre d'habitatges visats, iniciats a finals del 2007, que reflecteixen una caiguda del 25% en el consum (...) i en la disminució en l'ocupació del sector. L'activitat immobiliària també s'alenteix.

Durant el mes de març el sector turístic de les Illes Balears registrà 1,4 milions de pernотacions, això és una variació interanual negativa del 18,4%, en l'acumulat del primer trimestre de l'any a Mallorca i a les Pitiüses ha davallat el nombre de pernотacions hoteleres i el nombre de viatgers, mentre que a Menorca s'ha incrementat en ambdós casos.

La despesa dels turistes estrangers a les nostres illes ha assolit 602 milions d'euros el primer trimestre d'enguany, un 4,6% més respecte de l'any 2008, així s'experimenta una tendència contrària al conjunt de l'Estat, aquesta dada està publicada per EGATUR i situa el nostre arxipèlag com la cinquena comunitat autònoma amb un nivell més elevat d'ingressos per visites d'estrangers en l'acumulat del 2009.

L'activitat comercial manté, així mateix, una tendència notablement a la baixa, els efectes de calendari juntament amb la manca de confiança dels consumidors fan que l'indicador deflactat de la xifra de negocis en les vendes al detall arribi a una taxa del -12,2% el mes de març.

Evidentment, la situació de tota aquesta diagnosi econòmica de conjuntura del primer trimestre al que representa l'àmbit de les finances autonòmiques, ha estat llampant. Els ingressos de la comunitat autònoma s'han reduït com a mitjana un 35% en aquest primer trimestre del 2009, amb davallades pronunciades a transmissions patrimonials, actes jurídics documentats, successions i donacions i caigudes més ajustades amb les dades de l'IRPF i de l'IVA. Tot això, evidentment, per altra banda, i entro a les seves peticions, obliga, efectivament, a variar les nostres previsions de creixement; nosaltres vàrem pressupostar el 2009 amb una taxa de creixement que en aquells moments, amb les dades que teníem consideràvem realista -i ho mantenc-, del 0,8%, hem variat aquesta perspectiva entre un 0,2 i un 0,5 i probablement si les dades continuen caient en aquest ritme tan demolidor, el Govern variarà les taxes de creixement a la baixa en el seu proper informe de conjuntura, encara no podem saber la dimensió d'aquest retall, però si ho hem de fer ho farem, com no pot ser d'altra manera.

Tots els governs, cal dir que fan aquests tipus de revisions, absolutament tots atenent la situació que viu l'economia internacional i que afecta pràcticament tots els àmbits de les economies europees, de l'economia nord-americana i també de les economies de les comunitats autònomes; pràcticament totes fan exercicis de revisió amb previsions de creixement i revisions amb previsions pressupostàries. És evident que una minva en la caiguda dels ingressos generarà més dèficit, és evident; aquesta comunitat autònoma, amb tota seguretat, tancarà amb major dèficit del que nosaltres havíem previst, precisament perquè els nostres ingressos han caigut, i nosaltres el que no feim o el que no farem serà inventar-nos ingressos per pal·liar la caiguda d'aquesta situació i per equilibrar els comptes públics. Sense cap mena de dubte, la comunitat autònoma tancarà l'exercici amb major dèficit del que s'havia pressupostat per mor d'aquesta caiguda d'ingressos que és notable en aquests moments i que hem de veure si es corregeix en el decurs de l'activitat econòmica.

Dèficit públic, li acab de dir que, com a tercer element, primer eren les previsions, segon les desviacions, tercer el dèficit públic. Evidentment, Sr. Fiol, que nosaltres farem aqueixa revisió, no m'ha agradat que ens situï com a campions del dèficit públic, perquè no m'agradaria recordar-li altres èpoques, eh?, no m'agradaria recordar-li altres èpoques on el dèficit es camuflava amb ingressos ficticis, nosaltres els ingressos els posam llampants, negre sobre blanc, i la situació la posam clara, m'agradaria dur el debat en termes tècnics i en termes més assenyats.

En aquest context, evidentment que el sector públic ha de fer un esforç important, un esforç de contenció, de rigor pressupostari, és el que el president va comunicar l'altre dia a la cambra, amb un pla d'actuació de reducció de despesa corrent, comunicarem detalladament quines són les partides que es retallaran, li puc avançar que són totes les conselleries les que estaran afectades amb aquest control de les seves partides de despesa corrent; els plans de sanejament es varen decidir en el Consell de Política Fiscal i Financera que atenent la crisi econòmica s'ajornaven per més endavant, aquesta va ser una decisió de la darrera reunió que es va tenir en aquest consell, per tant els plans de sanejament hauran d'esperar una nova convocatòria del consell i una nova revisió i previsió de l'evolució econòmica.

És innegable que el model de finançament per a aquest govern és una peça central, una peça clau, estam disgustats que el model de finançament no avanci en el calendari com estava previst. Hi ha una altra perspectiva que s'ha comentat, el 15 de juliol seria el sostre límit de calendari perquè quedi aprovat el pla de finançament, esperem que així sigui. Hem de recordar que la seva retroactivitat és del dia 1 de gener.

I finalment, quant al que em demana vostè del decret d'inversions, crec que les respostes que s'han donat avui a la cambra són satisfactòries -al meu parer-, hi ha una perspectiva, una -diguem-ne- focalització intensa del Govern en el sector turístic, perquè és el gra sector motor d'aquesta comunitat autònoma, és la prioritat que es fa en aquests moments, amb aquest decret que està en vigor des del dia 2 de febrer, els decrets, com vostès saben, funcionen immediatament a l'espera que hi pugui haver una normativa superior que pugui avalar i millorar aquell decret, i en aquest aspecte la focalització, l'impuls, l'esforç està concentrat essencialment en el sector turístic i en aquest aspecte la resposta que s'ha donat per part del conseller i per part del president, em sembla satisfactòria.

Crec que li he contestat a totes les preguntes que m'ah fet i estic a la seva disposició.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Passam ara al torn de fixació de posicions. Intervenent per un temps de cinc minuts, el Grup Mixt m'ha fet arribar que no intervendria en aquest debat, per tant passàriem al Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies. Sra. Presidenta. Vistes les dades de l'atur és evident, Sr. Conseller, que avui per avui aquesta ha de ser una de les nostres principals preocupacions. La taxa d'atur a les Illes, d'acord amb l'EPA, se situa entre les més altes de l'estat, quasi quasi al 20%, arribant, segons aquesta enquesta de població activa, a 110.800 persones en el primer trimestre; de fet, de primer trimestre de 2008 a primer trimestre de 2009, l'atur hauria pujar un espectacular 89%, 52.400 desocupats més, i afecta més les dones que els homes i sobretot els joves, la qual cosa també ens ha de preocupar.

Certament, aquestes xifres de l'EPA s'han de contraposar a les xifres oficials de l'atur del mes d'abril que varen sortir, que milloren un poc aquestes dades, però que continuen sent molt complicades, amb quasi 72.000 aturats registrats al SOIB. De fet, el mes d'abril som de les poques comunitats on va baixar l'atur.

De les dades que ens ha donat el Sr. Conseller, ens preocupa especialment la situació del sector de la indústria a les Illes Balears, amb una davallada tant a l'activitat com a l'ocupació. És necessari prendre mesures en aquest sector, vull recordar que és un sector que ja tenia tota una sèrie de complicacions a les Balears, determinats sectors de la indústria patien, tenien dificultats i amb l'actual crisi és previsible que pateixin més. I jo crec que és important dins el tema de la diversificació econòmica que plantejam tenir sector industrials prou desenvolupats.

El mateix podem dir del sector comercial. Vull recordar que el sector comercial és el que dona més ocupació a les Illes Balears, almenys ho era fins fa poc, i veu com ara davalla de manera important la xifra de negoci i, encara que vostè no hi hagi fet referència, crec que també s'ha de destacar el tema de l'agricultura que lògicament és un altre sector que pateix també la crisi.

En canvi, la davallada del sector de la construcció, sobretot d'obra nova, la veritat és que era previsible atesa la bombolla immobiliària en què estava basada l'espectacular increment dels darrers anys, amb tota l'especulació que hem viscut, especialment a les zones costaneres, a les zones mediterrànies i, lògicament, a les Illes Balears. Per tant, crec que tots hem de compartir que aquest sector ha de reorientar-se cap a l'habitatge de protecció oficial, cap a la rehabilitació, cal a l'obra pública, crec que en això tots estarem d'acord.

Quant al turisme, tots tenim molt clar que depenem molt de les economies alemanya i britànica, que encara pateixen la crisi, ara bé, és positiu, com ha comentat vostè, que la despesa dels turistes hagi crescut, crec que és una dada positiva, al contrari del que passa a la resta dels mercats turístics de l'Estat, almenys

dins aquestes dades negatives que tenim, aquesta n'és una positiva.

S'ha fet referència a la intervenció del portaveu del Partit Popular que el Govern modifica les xifres de creixement previst, del 0,8 ha passat al 0,2 o al 0,5, i ara ens diu que fins i tot podria anar cap a la baixa. La veritat és que això entra dins la lògica, crec que totes les institucions, tots els organismes modifiquen les seves conclusions, els seus informes i, per tant, des d'aquest punt de vista lamentam que s'hagin de revisar cap a la baixa, però entenem que ha de ser així. També vull recordar que les previsions que va fer al seu moment el Partit Popular tampoc no anaren enlloc. Vull recordar que es deia, per part del Partit Popular, el juliol de 2008 que la inflació estava totalment descontrolada i que les previsions que feia vostè feien curt, i hem vist com l'IPC arreu de l'Estat ha passat del 5,3 el juliol de 2008 a una deflació del 0,1 en el marc de 2009, a pesar que a Balears, és veritat, que continuam creixent per damunt de la mitjana, el 0,2. El mateix va passar amb les seves previsions respecte de la baixada de l'Euribor que tampoc no varen ser correctes, també es deia que l'Euribor havia d'anar a la baixa i en realitat les previsions a la baixa del Govern -perdó- eren equivocades i en realitat així ha estat, i hem passat del 5,38 el setembre de 2008 a l'1,77 l'abril de 2009.

Bé, així mateix vull fer una referència al tema que vostè ha esmentat de la davallada d'ingressos prevists per impostos. La veritat és que és un tema que ha de preocupar, que el Govern en aquests moments no compleixi aquestes previsions, també amb les xifres que hi ha i que tenim és lògic que passi així, però en aquests moment, amb una situació com la que tenim de crisi econòmica d'aquesta davallada d'ingressos, es fa més necessari que mai el tema del finançament. Crec que no ha estat una bona notícia el nou ajornament que se'ns ha dit per part del Govern de l'Estat que ara ja ens n'anam al juliol, 15 de juliol, jo esper que les seves previsions optimistes d'aquí a 15 de juliol ja ho sapiguem, però em tem que ens n'anirien al setembre o octubre, sent optimistes. Per tant, Sr. Conseller, lògicament el nostre suport continua sent ferm en la negociació del finançament, però sí que li deman que afluixi en aquest tema perquè aquests ajornaments tot i que tinguem el compromís que serà amb efectes retroactius l'aplicació de dia 1 de gener, ens ha de preocupar a tots moltíssim amb la situació econòmica que tenim.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Carretero.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller. Ara ja fa un poc més d'un any, a principis del 2008 ja vam tenir aquest mateix debat i hem de reconèixer que tots els grups polítics vam errar en el diagnòstic de la situació, ara bé uns, els que donen suport al Govern, vam encertar en les causes i els efectes de la situació encara que no vam ser capaços de preveure tota la seva intensitat o la magnitud que ha anat assolint la situació econòmica; els altres, i més concretament en aquella ocasió la Sra. Estaràs que, com han pogut veure, ja ha

estat substituïda, no va encertar absolutament res; i és que si llegim el *Diari de Sessions*, podem comprovar el que va ser un autèntic despropòsit. Denunciava i anunciava una inflació galopant i un tipus d'interès també desbordat. Aquests dos paràmetres, inflació i tipus d'interès, van ser pràcticament els únics arguments per atacar el Govern. Un any després, tant un com l'altre estan sota mínims històrics.

Però si equivocats van ser el diagnòstic, més preocupants van ser les refetes, mesures de liberalització, baixada d'imposts, ajudes per als tipus de les hipoteques, subvencions directes al petit comerç, el trilingüisme com a principal mesura educativa o formativa, i avui han tret el tema, també, del finançament que ha estat qualificat com *chanza*; "*chanza*" és el que diu Rajoy i certs líders nacionals en contraposició amb el que després escoltam en aquesta cambra.

En una cosa sí que coincidíem i constatarem que continuam coincidint tots els grups, i és amb el fet que patíem i patim una crisi de confiança; ara bé, sent conscients d'aquesta realitat un flac favor fan alguns amb els seus discursos i amb les seves actuacions tant en el fons com en les formes, perquè qualsevol cosa es pot aconseguir menys generar confiança. S'ha constata que aquest govern no ha tingut ni la més mínima ajuda o col·laboració per tal de generar confiança per part del partit de l'oposició, cosa que sí ha tingut per part dels agents socials.

Enfront del discurs catastrofista del Partit Popular, els partits que donam suport al Govern ja vam reclamar un esforç del sector públic com a palanca per dinamitzar i reactivar l'economia, ja li vam reclamar més inversió pública, polítiques socials per mantenir la cohesió i una aporta decidida per millorar la competitivitat; ara, un any després, les dades de creixement i les dades d'atur, estan molt pitjor, així ha estat reconegut, però aquesta difícil situació ens reafirma tant en la nostra anàlisi com en les propostes d'actuació.; des del públic més inversió pública, en educació, en sanitat, en habitatges de protecció oficial, en residències geriàtriques, en xarxes viàries, transport col·lectiu, etc., més investigació i desenvolupament, més formació i, evidentment, amb la màxima protecció social, ara més que mai, sempre actuant com així es fa amb responsabilitat, amb respecte absolut a la legalitat, amb rigor i extremant tots els controls pressupostaris, tal com ja he dit que fa aquest govern i tot el contrari que va fer l'anterior. En aquest punt també hi ha coincidència que no hi ha punt de comparació.

Veim que front la greu crisi actual que vivim, n'hi ha que proposen més del mateix, desregulació, especulació, desprotecció o projectes de gran impacte i per tant, insostenibles. Nosaltres apostam clarament per un canvi de model de creixement, que sigui sostenible econòmicament, per tant, haurà d'estar basat en el coneixement i en la innovació, que sigui sostenible socialment, afavorint entre altres coses l'estabilitat en el treball, igualtat d'oportunitats i la cohesió social; i que sigui, com no pot ser d'altra manera, sostenible mediambientalment. Creim que totes les mesures aprovades per aquest govern i també les formes de governar, intenten anar cap a aquest nou model econòmic i per tant, tenen el suport del nostre grup.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Fiol per un temps de cinc minuts.

EL SR. FIOI I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo vull començar agraint al conseller la claredat positiva de dues coses, en primer lloc de l'anàlisi que agraïm i del coratge d'explicar-ho, tot i que signifiquen grans dificultats per al desenvolupament del Govern els pròxims mesos, per a aquest exercici. Vertaderes dificultats ens ha anunciat, jo no repetiré els indicadors, n'he pres bona nota. I crec que ha fet el correcte, li agraeisc aquesta explicació, com li agraeisc, cosa insòlita en aquest parlament, que hagi donat resposta al que se li ha plantejat des d'aquesta tribuna, això diu molt també de vostè. El felicit i li agraeisc que hagi contestat totes les coses que jo li demanava, que les respostes siguin satisfactòries ja és un problema meu i no seu, evidentment. Jo crec que algunes són d'agrair perquè me pareixen molt assenyades, però bé, no esperava que vostè se sumàs a les bondats de la gent que intenta que el Decret Nadal o la llei derivada del Decret Nadal no es tramiti de moment en aquest parlament. Pensava que només en passaria de puntetes. És una cosa inacceptable, aquesta, i és una actitud que és criticable i la criticarem insistentment perquè menysprea el Parlament. Si el Govern té un problema de paràlisi i de conflicte intern, que el té i ho sap tothom, això no és cap secret, per una qüestió o per una altra, no ho traslladin al Parlament. El Parlament ha de funcionar al marge d'aquestes tensions.

Dit això, li agraeisc algunes de les explicacions tan clarificadores i sorprenents com que el Pla de sanejament ha estat ajornat, i ja en parlarem quan haguem sortit d'aquesta crisi, això jo no ho sabria qualificar i li deman que ho faci en el seu darrer torn, de bona notícia, mala notícia, o notícia que no és ni bona ni dolenta, no sé molt bé quin impacte final pot tenir això si no ens aproven el Pla de sanejament que li record que girava entorn del nou model de finançament. Per tant, aquí tot va lligat a un element que no s'arriba a produir que és el finançament. Vostè fa bé esperar que se resolgui el juliol això, és la seva obligació, naturalment, però hi ha molts dubtes, esteses en molts de sectors de l'opinió pública que això no serà així.

Bé, la Sra. Estaràs se va equivocar un dia perquè va dir que l'inflació creixeria i ha decregut, molt bé. Tots ens equivocam en aquesta vida, jo el primer, segurament més que vostè, no es preocupi. Però aquí els que s'equivocaren de ver varen ser els que deien que no hi havia cap crisi, els que fins a les eleccions de març varen dir que crisi de cap manera, la paraula "crisi" està prohibida, no es pot dir "crisi". I fins dia 27 de juliol no va venir el president aquí a dir que hi havia una crisi i plantejar una sèrie de mesures. Mesures per cert, que també mereixeran algun dia un monogràfic perquè algunes són tan especialitzades, sobretot d'efectes tributaris, que ens agradaria saber el vertader impacte que han tengut, perquè, clar, si al final dissenyam una ajuda per a un senyor que té una renda ics, que faci 1,70, que sigui albi i que es digui Pere, per ventura aquesta ajuda arriba a molt poca gent. No sé jo si alguna d'aquestes ajudes ha arribat vertaderament a la població. D'altres sí, ja li ho he dit, i l'agilitació del procediment administratiu de qualque manera, si fa no fa, pareix que permet desembarrar alguns temes que estaven aturats, i això pareix que és positiu i que està bé. Ja he

dit abans que l'augment de l'ajuda en tema de rendes mínimes d'inserció i d'ajuda a la gent més necessitada, tot això naturalment ens sembla bé. El retall de la despesa pública, ja ha dit vostè una cosa nova, en prenc bona nota i esper que en prenguin bona nota tots els que seuen a les cadires blaves, tots els departaments es veuran afectats, ha dit vostè, però no ha dit de quina manera, ho comprenc, ha anunciat que ho comunicarà en el moment oportú, amb quins termes i en quins conceptes. És interessant saber-ho, ja he citat abans que a nivell nacional s'ha fet així.

No vull passar l'ocasió, com faig sempre, per citar el Sr. Carretero perquè sempre amb la seva eloqüència ens regala frases extraordinàries. Ha dit que es "reafirmava amb la seva anàlisi completament, tot i els mals resultats dels indicadors i dels resultats". Bé, idò per ventura seria el moment de veure si aquestes anàlisis que l'han duit a vostè a proposar determinades coses i que el Govern, fent-li cas a vostè, ha anat per aquest camí, per ventura alguna d'elles les haurien de revisar i alguns d'aspectes..., tot el tema de la contenció de la despesa corrent és un tema allà on s'hi pot fer molta feina i ho sabem tots. Tot el tema del sector indirecte, tot el tema de les empreses, en aquests temes es pot tocar qualque cosa, el tema de capítol 1, tema d'alts càrrecs. Són tots temes que se poden tocar moltes coses, tot un seguit de mesures que el dia de la moció ja plantejarem. Però clar, jo crec que dir que s'està en contra de la desregularització que alguns proposen i aprovar el Decret Nadal, que és un exemple paradigmàtic de desregulació, em pareix un poc fort dir-ho en aquesta tribuna. Però aquí estam acostumats a sentit tot tipus de coses.

En definitiva, compartim la seva preocupació, conseller, la compartim seriosament. Per a nosaltres aquest no és un motiu per criticar el Govern, naturalment hem de subratllar les coses que no van bé, és la nostra obligació també i és una forma d'estimular que el Govern visqui preocupat per aquestes qüestions. Aquestes qüestions tenen un impacte,estic segur que vostè ho sap, però li ho vull subratllar, tenen un impacte sobre els ciutadans vertaderament devastador, hi ha molta gent que està passant vertaderes dificultats reals, materials i molt fortes, i altra gent que si no està tenint aquest nivell de dificultats a títol personal i físic, ho té a nivell de projectes, a nivell d'il·lusions, a nivell de posar en marxa un projecte professional, posar en marxa una petita empresa. Tot això també impacta sobre la societat i fa mal damunt el conjunt de la societat. L'animam, per tant, perquè també es prenguin decisions en aquesta línia. Nosaltres proposarem el dia de la moció una sèrie de mesures, voldria que tenguessin millor acollida que les que han tengut altres ocasions, perquè aquí l'habitual ha estat dir, com que ve del Partit Popular no ens interessa. Jo el convit també a aquesta reflexió i el convit perquè puguem col·laborar i el dia de la moció puguem aprovar conjuntament algunes propostes que li suggerirem.

Agraesc molt seriosament l'amabilitat de la presidenta que m'ha deixat sobrepassar-me un minut i mig del temps que em corresponia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Té la paraula en torn de contrarèplica el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Primer de tot, Sr. Fiol, li agraesc molt el to de la seva intervenció, em pareix que és un to constructiu de cara a discutir els problemes econòmics que té aquesta comunitat autònoma i crec que és un tema que ens hem d'acostumar a treballar amb rigor, seriositat i evitar determinats discursos, determinats posicionaments per part d'uns i per part d'uns altres. Crec que és una bona via de feina entre el Govern i l'oposició.

Bé, la realitat és la que és, i per això el conseller d'Economia ha de comunicar les dades tal com són o tal com li arriben a ell i les anàlisis que se fan des del seu gabinet. La realitat és difícil, és dura, jo dins d'aquesta realitat li faria dos comentaris, ni està en una situació apocalíptica, la situació econòmica no està en una situació apocalíptica per una banda; per tant, també hauríem de mesurar en el moment de fer crítiques econòmiques, ponderar molt bé el que estam dient per no traslladar major desconfiança als mercats; i li he de confessar amb tota rotunditat que tampoc no es veuen massa brots verds, en el meu parer dintre de l'economia no es veuen massa brots verds; es veuen indicadors que mostren poca recuperació, dintre de l'economia internacional se n'han plantejat alguns; en el cas de l'economia espanyola i de l'economia balear veim algun indicador lleuger, però que en absolut marca tendència. Hem de veure com evolucionaran aquests indicadors en el futur. Per tant, no amaguem la realitat, aquesta és la peça clau per a l'economia, no amagar la realitat, no confondre la societat, ni confondre l'opinió pública ni per discursos excessivament pessimistes, ni excessivament cofoistes, ni optimistes, per dir-ho d'alguna forma.

Vostè em parla del Pla de sanejament i, efectivament, el Pla de sanejament és un pla que varem decidir conjuntament les comunitats autònomes i el Ministeri d'Economia, ajornar les mesures dels plans de sanejament, precisament per mor de la crisi econòmica, perquè la crisi pràcticament ha "descapçalat" qualsevol mesura primigènia que es podia tenir i que pràcticament totes les comunitats autònomes en el Consell de Política Fiscal varen apuntar en aquesta direcció. Va ser una recomanació que aleshores el ministre Solbes va tenir en compte i per tant el Pla de sanejament s'ha ajornat en aquests moments.

Quant a les revisions de les taxes de creixement, que és un tema recurrent, bé, nosaltres ho hem recordat en moltes ocasions, Sr. Fiol, ho tornam rememorar ara. Nosaltres quan arribarem al Govern ja varem fer una revisió a la baixa del creixement que estava previst per l'anterior equip d'Hisenda, que tenia una previsió de creixement per a l'any 2008 del 3,2% i una situació pràcticament de superàvit pressupostari a l'exercici 2008, tot això nosaltres ho variarem quan entrarem al Govern, varem fer una correcció a la baixa, pràcticament de mig punt i varem pressupostar en condicions de dèficit, ajustant-nos per tant, a la realitat pressupostària. Crec que des del nostre punt de vista, a mesura que ha passat el calendari, li ho dic sincerament, Sr. Fiol, hem fet un esforç rigorós d'acostar-nos a la realitat. Varem ser dels primers que varem albirar la situació de desaceleració, varem posar ja en el pressupost una revisió molt prudent en aquell moment, quan es parlava de creixements molt més importants, fins i tot, vostès mateixos preveien un creixement superior. Nosaltres varem moderar aquestes previsions i crec que hem actuat amb professionalitat en aquest aspecte i amb rigor, de cara a plantejar el model de creixement i la perspectiva de futur.

Evidentment, al Sr. Barceló li diria que el sector industrial, el sector tradicional de la nostra indústria és un sector fonamental, de fet hi ha previsions de plantejar un pla d'industrialització a les nostres illes, a partir d'una diagnosi acurada de la realitat industrial, evitant fugir de polítiques estrictament subvencionades i treballar més en òptiques més productivistes, de cara al sector industrial. No és un tema fàcil perquè és un sector en retrocés, no ens hem d'enganyar, però és un sector que nosaltres també pensam que s'ha de cuidar, sobretot aquelles branques, aquelles activitats que tenen clares pulsacions de mercat, aquelles branques que tenen activitat econòmica, que el mercat respon i per tant, no hi ha crosses públiques que les puguin auxiliar d'una forma artificial. Per suposat el model de finançament és el nostre gran cavall de batalla, li puc ben assegurar que hi estam treballant de valent al respecte. I intentam que els resultats siguin positius per a les nostres illes.

Tres apunts per acabar la meua intervenció. Primer, el nostre govern està fent pràcticament el que s'està fent per arreu. No ens hem inventat cap recepta econòmica. Avui en dia tots els governs del món, si vostès repassen les activitats de les seves capacitats pressupostàries, les seves actituds en política econòmica, radiquen en un avanç important de la inversió pública, un avanç important de la despesa pública per corregir precisament tot allò que el sector privat en aquest moment no pot fer. Això està passant als Estats Units, està passant a governs de tall liberal, tant a Alemanya com a altres indrets, està passant a Governos d'altres perfils ideològics, però pràcticament per tot arreu és la mateixa recepta, una major capacitat del sector públic. Per això jo li comentava abans a una pregunta, Sr. Fiol, que vostè me feia, aquesta importància de què el Govern ha adjudicat o està a punt d'adjudicar per valor de 857 milions d'euros entre gener del 2008 i abril del 2009 en polítiques d'inversió pública.

Un segon element -i acabo molt ràpidament-, des del Govern estam apostant en paral·lel per a nous nínxols de mercat, principalment tot allò que emana de les TIC, de les tecnologies de la informació i la comunicació). S'ha fet un enorme al Parc BIT al respecte. I en aquest moment les dades que tenim són esperançadores. Tenim un sector terciari més diversificat del que teníem, i aquestes activitats del TIC abasten ja el 6% del Producte Interior Brut de la nostra comunitat autònoma.

I finalment per concloure, tot això es fa essencialment i ho hem repetit per activa i per passiva en aquesta cambra, amb el concurs dels agents econòmics i socials, amb aquesta idea de "governança", de complicitat i d'obtenir en aquest sentit un camí comú per part dels agents econòmics i socials i de les administracions públiques.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera.

III. Moció RGE núm. 8230/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a liquidació en relació a la Cambra de Comerç d'Eivissa, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6677/09.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 8230/09 presentada pel Grup Parlamentari Popular, és relativa a liquidació en relació amb la Cambra de Comerç d'Eivissa, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6677/09.

Per defensar la moció intervé en primer lloc el Sr. Jerez, en nom del Grup Parlamentari Popular. Sr. Jerez té la paraula per un temps de deu minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc i com no pot ser d'altra manera, he de lamentar que avui en aquest debat tan important i transcendent no hi sigui present la Consellera de Comerç, Indústria i Energia. Això és absolutament llastimós, el seu escó és buit, a ella no li interessa aquest debat. I precisament això, aquest escó buit, representa fidelment la imatge del protagonisme de la consellera durant tot el procés...

(Remor de veus)

Sra. Presidenta, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat...

EL SR. JEREZ I JUAN:

... durant tot el procés de liquidació. Sra. Vives, bon dia! Esperava que vostè hi fos, no ho tenia clar, no ho tenia clar.

Tornam avui, una vegada més, a portar a aquesta cambra el debat entorn al procés de liquidació i repartiment del patrimoni de la Cambra de Comerç de Mallorca, Eivissa i Formentera. I després de tot el que ha plogut des de l'aprovació de la Llei de dissolució de les dues cambres, aquest diputat torna a pujar a aquesta tribuna a defensar aquesta moció amb un sentiment dual, que de ben segur compartiran amb mi molts de diputats d'aquesta cambra, a excepció podria ser dels diputats de l'illa de Menorca, per raons òbvies. Per una banda existeix en mi un sentiment de preocupació i un sentiment de frustració perquè després de tres anys, Sra. Consellera, no haguem estat capaços de completar un procés de liquidació econòmica que satisfaci les aspiracions de les dues cambres. Per altra banda també tenc un sentiment d'esperança i un sentiment de fe per a aquesta iniciativa, per tal que serveixi definitivament per reconduir una situació sota criteris de transparència, neutralitat i imparcialitat i atorgui a cadascú el que realment els pertany.

A aquest sentiment dual de què li parlava, de preocupació, de frustració, d'esperança i també de fe, s'uneix un altre sentiment que compartesc amb la Cambra d'Eivissa i Formentera i és un sentiment d'indefensió davant dels propòsits de no escoltar les peticions que es fan des de la part més feble en tot el procés, que és precisament la Cambra d'Eivissa i Formentera. I això precisament és el que jo he vingut a defensar una vegada més aquí. Ho vaig defensar a la interpel·lació i avui reiter els meus mateixos arguments. He vingut a defensar una posició de debilitat, davant d'una posició dominant. He vingut a defensar la solució per arribar a un desenllaç just i equilibrat. Per aquesta mateixa qüestió hem presentat conjuntament els distints grups polítics aquesta esmena a la moció que consta de tres punts clarament diferenciats.

En primer lloc el primer punt de la moció insta la conselleria a regular el procés, d'acord amb el que estableix la llei, a fer cas a la llei, a quin ha de ser el recorregut de liquidació i repartiment patrimonial de les dues cambres. Jo no entraré massa en aquesta qüestió, per considerar aquest fet una absoluta obvietat, només faltaria que la conselleria o aquest govern no acomplís els mandats legislatius, baldament hi hagi vegades com aquesta on és ben oportú recordar-li-ho.

En segon lloc, i respecte del segon punt d'aquesta moció, es reclama que el procés arribi al seu fi el més aviat possible, circumstància ben important per dues raons essencials i fonamentals: una, perquè no és admissible i no és tolerable que en dos anys de govern estiguem igual o estiguem pitjor que el primer dia de govern, i en segon lloc, perquè la situació econòmica de la Cambra d'Eivissa i Formentera no és igual d'abundant que la situació econòmica que la Cambra de Mallorca, la Cambra d'Eivissa i Formentera no es troba en les mateixes condicions d'abundància, sinó tot el contrari.

I pel que fa al tercer punt, que jo crec i consider que és el més important, crec que és interessant fer un recorregut i explicar quins són els antecedents que expliquen aquest tercer punt. El dia 23 d'abril de l'any 2009, el Grup Popular al Consell Insular d'Eivissa va presentar una moció que va ser suportada per tots i cadascun dels grups polítics, on es reclamava l'actuació del president del Consell Insular d'Eivissa per tal que fes les gestions necessàries, per tal que la taxació fos una taxació imparcial, fos justa i fos a preu de mercat. Ho reiter, una proposició del Grup Popular aprovada per unanimitat, incloent el vot afirmatiu del president del Consell Insular d'Eivissa, quasi res!

I per altra banda, aquesta moció deia que també s'instà la conselleria a fer cas a allò que s'ha de fer cas, als dictàmens i a les opinions autoritzades del Consell Consultiu que demanaven que la taxació es produís a preu de mercat. Doncs bé, en aquest punt, que és el més important de la moció, és susceptible de ser defensat de moltes formes, és susceptible de ser defensat pels grups parlamentaris de distintes maneres, es pot emprar un discurs políticament correcte o es pot emprar un discurs políticament raonable, i és així com jo ho vull defensar, des del que consideram raonable i el raonable no és més que reiterar el mandat polític que vàrem subscriure tots i cadascun dels grups polítics al Consell d'Eivissa, demanant dues coses de les quals la conselleria ja no pot fugir, ni tampoc deixarem ni permetrem que en fugi.

En primer lloc, volem, i reiter, segons l'acord aprovat en el Consell d'Eivissa, que s'impulsi una nova taxació, una taxació de bell nou, imparcial i justa, una taxació que no provoqui escepticismes ni susceptibilitats de ningú, transparent, neutral i que no faci sospitós ningú de res. Avui hi ha massa sospites en tot aquest procés, de les quals hem de fugir d'una vegada per totes, i tots sabem a què o a qui em referesc. En segon lloc, volem, segons, reiter, l'acord pres per unanimitat del Consell d'Eivissa, que s'acompleixi el que diu el dictamen del Consell Consultiu i no s'ignori una opinió d'un òrgan tan autoritzat dins aquesta comunitat autònoma. Quina és l'opinió del Consell Consultiu? Ben senzilla, que es valorin tots els béns de la Cambra de Comerç a preu de mercat. No creuen que això és ben raonable?

Per tant, insistesc, reclamam que aquí s'arbitri un mecanisme eficaç per triar una valoració dels béns que, d'acord amb l'aprovat, insistesc, en el ple del Consell d'Eivissa, garanteixi la satisfacció dels interessos de les dues cambres. No és tan difícil, és ben senzill. Per aquesta precisa raó, vull cridar l'atenció de tots i cadascun dels diputats d'aquesta cambra, per reclamar una nova taxació dels béns mitjançant l'elecció d'una fórmula adequada. La proposta de la Cambra de Comerç d'Eivissa i Formentera suggereix l'elecció d'un taxador extern, de fora de les Illes Balears, que garanteixi, com dic, neutralitat, i que tenguí autoritat suficient per no haver de ser discutida per ningú. Aquesta nova taxació passaria per concursar a diferents universitats espanyoles, exclosa la UIB, perquè informin sobre el valor dels béns de la cambra i triar la mitjana ponderada de les dues taxacions triades per sorteig.

I pregunt: tant demanam, tants problemes hi ha per arbitrar un mecanisme tan acadèmic com aquest? Hi ha qualche raó de pes que no permeti que s'activi aquesta fórmula? M'ho diguin vostès, senyores i senyors diputats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Jerez. S'ha presentat una esmena de modificació, RGE núm. 8967/09, per defensar l'esmena i per un temps de deu minuts, té la paraula, en primer lloc, pel Grup Parlamentari Mixt la Sra. Esperança Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc, voldria remarcar el fet que aquesta esmena que hem presentat es presenti a aquest Ple amb el suport de tots els grups del nostre Parlament, ho trob positiu, ho trob molt positiu i pens que, per una vegada, s'ha d'agrair que Eivissa hagi estat tenguinada en compte, perquè no sempre passa així.

Tot seguit, voldria destacar la singularitat que representa el fet que aquesta moció i la subsegüent esmena que presentam hagi arribat al Ple del Parlament de les Illes Balears, com ja ho va fer la mateixa interpel·lació, havent-se fet el 2006 una llei i un decret que la desenvolupa i havent passat tres anys en relació amb la divisió de les Cambres de Comerç de Mallorca i d'Eivissa i Formentera, no s'hauria d'haver arribat a aquest punt. I aquí un matís, Sr. Jerez, són tres anys i no dos. Pens que en aquest Parlament hem d'intentar sempre no caure en informacions no correctes del tot, crec que és important marcar aquest termini de tres anys, perquè així també tots en som responsables i tots en participam d'aquest problema.

Qualsevol conflicte que s'arrossega així com es va allargant sempre resulta més difícil de solucionar, un conflicte enquistat du a postures més radicalitzades, més enrocades i per tant més males de solucionar. A més, si la comissió liquidadora del procés va saber arribar a tota una sèrie d'acords en aquell procés de liquidació, hauria estat una llàstima que s'hagués mantingut aturat, crec que l'acord en aquesta cambra pot donar un impuls definitiu a la solució de la qüestió. S'ha de plantejar aquest debat parlamentari en aquest sentit de donar un nou impuls en la resolució d'aquesta situació, ho hem de plantejar només des d'aquest punt de vista de donar el nostre suport a la feina que es du a terme des de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia.

S'ha de cercar però una solució que també compti amb el consens i amb el suport, o com a mínim amb l'acceptació de la Cambra de Comerç d'Eivissa i Formentera. Quan a Mallorca no hi ha conflicte, podria parèixer que no hi ha conflicte enlloc, i a Eivissa, senyores i senyors diputats, les coses es viuen d'una altra manera: no pot ser que allò que proposi Mallorca sistemàticament s'acabi imposant sobre les illes menors, si fos així reproduiríem el model centralista i jacobí que tant hem criticat a l'Estat espanyol. Per sort hi ha prou seny, l'ha demostrat abastament la Conselleria de Comerç i Indústria en tot aquest procés. Per tant, tenim tots prou seny en aquesta

ocasió per arribar a un consens en el sentit de fer una partició justa.

Pot ser això aixequi algunes espurnes a la Cambra de Comerç de Mallorca, però fa falta equilibrar mínimament les coses, justament per evitar aquest descontentament permanent a Eivissa i a Formentera. Si les illes menors no se senten blanc de greuges constants des de Mallorca estic convençuda que la nostra comunitat autònoma serà molt més forta. El sentiment eivissenc de ser l'illa més maltractada, perquè no es té en compte la seva població, o perquè ha patit moltes mancances d'infraestructura, com per exemple en educació, i per tant hi ha aquest sentiment de greuge, aquest tipus de conflicte encara el poden intensificar més si no se solucionen d'una manera adequada.

Per tots aquests motius, hem presentat i donam suport a aquesta esmena, amb els tres punts que s'especifiquen i que senzillament diuen que s'entén que és hora de culminar la liquidació d'aquest repartiment del patrimoni de l'antiga Cambra de Comerç de Mallorca, Eivissa i Formentera, i que això s'ha de fer com pertoca, d'acord amb el que disposa la llei. Per tant, trob, senyores i senyors diputats, que la cosa és així de senzilla.

Que també, i en segon lloc, entenem que aquesta culminació s'ha de fer en el termini més curt possible, els conflictes, ho hem dit, que duren massa, acaben enquistats i amb el temps sempre empitjoren.

I finalment, entenc que aquest Parlament ha d'assumir la proposta d'acord aprovada per unanimitat pel Ple de Consell Insular d'Eivissa, del 30 d'abril del 2009, perquè en veritat poques coses que arribam a la unanimitat, i aquesta es va aconseguir sobre aquesta qüestió al Ple del Consell d'Eivissa, mereixen la màxim atenció i el màxim suport per part del Parlament de les Illes Balears. Crec que és una bona ocasió perquè aquesta unanimitat mostrada en el Ple del Consell d'Eivissa es mostri també en aquesta cambra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, som davant una qüestió que jo repetiré algun dels arguments que vaig dir l'altre dia. És una llàstima que el desencontre entre les dues cambres, la de Mallorca i la d'Eivissa, per la separació duri tant i no hi hagi possibilitat d'acord; és una llàstima que aquest conflicte per repartir el patrimoni existent s'hagi allargat tant en el temps, però que quedi clar que s'ha allargat tant en el temps sobretot pel desacord entre les dues cambres, sobretot pel desacord entre les dues cambres.

Vull defensar aquí el que ha fet el Govern, crec que el Govern ha escoltat totes les peticions, ha actuat amb transparència, ha fet d'àrbitre, que era el seu paper, en aquestes qüestions, i no hi ha posat per a res qüestions d'ús polític o partidista o partidari, com des del Partit Popular s'acusava a la interpel·lació. Crec, més aviat, que és el Partit Popular qui intenta fer aquest ús partidista d'aquesta qüestió.

S'ha vist molt clar amb la intervenció del Sr. Jerez, quan ha començat a criticar la consellera dient que era llastimós que no fos aquí, etcètera, una altra vegada, Sr. Jerez, esperi al final de la seva intervenció, es mossegui la llengua, les ganes li han pogut i la seva rectificació ha estat més aviat tèbia quan ha vist que la consellera compareixia.

Per tant, crec que en aquests moments el que hem de fer és aclarir sobretot què votam avui. El PP avui, de la seva intervenció, crec que ha pres partit per una de les dues cambres, és ben lícit, però jo crec que el Parlament de les Illes Balears i el Govern no poden prendre partit ni per la Cambra d'Eivissa ni per la Cambra de Mallorca, han de demanar que les coses es facin ben fetes; que es facin de manera justa; que es facin sense arbitriarietats, i crec, i estic convençut, que això és el que fa el Govern.

Donam suport a l'esmena que avui hem acordat tots els partits polítics, per diverses raons: en primer lloc, perquè respon a allò que marca la llei que s'ha de fer, com no podria ser d'altra manera. En segon lloc, perquè respon a allò que fa actualment el Govern, respon al que fa actualment el Govern. I en tercer lloc, perquè rectifica la moció o proposició no de llei que havia presentat el Partit Popular, la moció, que no tenia res a veure amb la realitat i que no era acceptable. Per tant, des d'aquest punt de vista és des del qual donam suport a aquesta esmena i l'hem firmada.

Vostè ha començat dient que hi havia un retard per part de l'actual Govern, s'oblida que dia 11 de desembre del 2006 ja havia d'estar fet el repartiment patrimonial, quan vostès governaven. I s'oblida que dia 11 de juny del 2007 ja havia d'estar feta la cessió de béns, quan vostès governaven. No va ser possible fer-ho durant aquest temps, com ara no ha estat possible fer-ho perquè hi ha un greu problema entre les dues cambres, que no es posen d'acord. S'insta, evidentment, a seguir el dictamen del Consell Consultiu, li vull recordar, com va dir la consellera Francesca Vives a la interpel·lació, que va ser la conselleria qui va demanar aquest dictamen del Consell Consultiu i se segueix aquest dictamen del Consell Consultiu. Ara bé, la informació que tenim és que la setmana passada mateix s'havia d'anar a fer la valoració dels béns mobles, que era una de les qüestions que quedava pendent, i no hi va haver facilitats precisament per fer aquesta valoració dels mobles. Així no m'estranya que s'allargui el temps per arribar a la conclusió definitiva.

Jo ja per acabar perquè crec que està tot bastant dit, vull recordar què diu l'acord d'Eivissa i que hem recollit a l'esmena a la qual hem donat suport tots els grups, lògicament; diu, en primer lloc, que la liquidació es faci de manera immediata i aquest és l'objectiu que el Govern evidentment s'ha marcat. I diu, en segon lloc, que s'ha d'atendre al dictamen del Consell Consultiu i efectivament el Govern ha manifestat en reiterades ocasions que aquest és el seu objectiu i per això hem acceptat que s'hi inclogués aquest punt c). Però no diu res d'una nova taxació, per tant no creïn falses expectatives des del Partit Popular, ningú no ha parlat d'una nova taxació, perquè crec que en aquests moments s'han fet unes taxacions, que es varen sol·licitar per unanimitat de tots els membres de la comissió liquidadora, per part de les distintes direccions generals del Govern que no eren dependents de la Conselleria de Comerç, per cert, i es va demanar una taxació externa a una entitat de reconegut prestigi a nivell de l'Estat espanyol. Per tant, no creïn falses expectatives ni diguin coses que no són certes, perquè l'acord d'Eivissa, jo me l'he tornat llegir ara mateix, per veure si és que m'havia escapat alguna qüestió que jo no entenia quan vostè parlava de l'acord d'Eivissa i recordava la necessitat d'una nova taxació. Per tant, que quedi clar què és el que aprovam avui, que quedi clar què és el que hem arribat al consens, que és, reiter, respondre al que diu la llei i respondre al que fa actualment el Govern.

És des d'aquest punt de vista des del qual donam suport a l'esmena i lògicament esperam que les dues cambres de comerç es posin d'acord, que la feina d'arbitratge del Govern sigui evidentment, continuï amb la mateixa línia per intentar arribar a acords i que se solucioni el més aviat possible aquest conflicte. Si anam lògicament amb postures impossibles està clar que aquest conflicte no se solucionarà més que en els jutjats, que és on preveig que arribarem si no hi ha acord, perquè al final no es podrà fer altra cosa per part d'aquest Parlament ni per part del Govern.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Som aquí per discutir i aprovar, si escau, la moció derivada de la interpel·lació que fa unes setmanes vàrem discutir. Crec que la moció presentada, i crec que no equivocar-me, emet dues voluntats clares: una, instar a fer una liquidació, i l'altra que es faci conforme amb criteris homogenis, que es facin conforme als criteris que va marcar en el seu dia el Consell Consultiu, que record que és òrgan preceptiu per a aquest tipus de qüestions.

Jo no entraré a la crítica fàcil, pens que de vegades des d'actituds parlamentàries, vull dir més proclius a encendre's es fa una crítica fàcil, i jo també no entraré, ja s'ha fet, a la Llei 7/2006, el Decret 70/2006 i es va tenir temps per realitzar això. I crec que si vostè, jo tenc confiança que el Govern, la conselleria competent farà les feines, però també li faria un recordatori al Partit Popular: és més fàcil fer política quan es té la facultat de fer-se i hagués pogut estar arreglat ja fa mesos i

anys. Per tant, les responsabilitats es demanen per l'acció del Govern.

Per tant, jo recrimino una acció de govern d'una anterior legislatura que aquest tema no hagués estat arreglat i liquidat. I al Govern i a la consellera, que és present aquí en tot el debat, menys els dos segons d'entrar abans, que crec que no es mereixia ni molt menys la recriminació, animar-la a liquidar aquesta qüestió i aquest conflicte.

Però jo no he vingut aquí a fer un discurs, que també em seria molt més fàcil, però vull fer el més difícil, que el més difícil, pens que quan hi ha un conflicte entre dos organismes, avui és entre les dues cambres, la de Mallorca i la de Formentera i Eivissa, és a dir, perquè convé, sempre que es parla d'Eivissa és d'Eivissa i Formentera, i pens que es fa un flac favor apuntar-se al discurs territorial. I per tant, jo, que som dels convençuts que s'ha de treballar i cada dia una miqueta més per un projecte d'Illes Balears, per un projecte de comunitat autònoma i el que alguns prefereixen anomenar un projecte de país, pens que amb aquestes mesures tenim l'opció de contribuir un dia més a projecte de país o no contribuir.

M'explic: és de les poques vegades que, havent un conflicte territorial entre dues cambres, podria ser entre sindicats, petita i mitjana empresa, el que sigui, s'encomana al Govern de les Illes Balears fer un paper vital, se li encomana fer un paper d'arbitratge, això que molts mai no voldríem ser, fer un paper de jutge. Per tant, el principi d'equitat i del sentit de la justícia en la resolució de la conselleria ha de ser clar, perquè això, el que sigui inapel·lable i que no respongui a altres interessos conjunturals és el que ajuda a fer país, a tenir confiança en les institucions que uneixen les Illes Balears.

Per tant, més que fer, jo que venc d'una procedència d'una illa, jo no vull fer el discurs d'eivissenc en el sentit localista i crec que dolent de la paraula, sinó com a diputat de les Illes Balears demanar al Govern de les Illes Balears que en un conflicte entre uns òrgans d'interès públic, com són les cambres de comerç, resolgui segons els criteris marcats per la llei, el decret i l'informe preceptiu del Consell Consultiu. Si es fa això, és suficient, no hi ha res altre a fer i el que no estigui d'acord amb la resolució que acudeixi als tribunals.

Però dit això, amb aquesta claredat que ho dic, no vull tampoc no entrar a la lletra petita, perquè també podria parèixer que utilitz aquella tècnica que algú vinculat a la cambra em deia que de vegades els polítics mantenim una actitud abstracta per mirar d'enganyar, jo, amb el temps que duc en política i com a forma de ser, mir d'expressar-me amb claredat de les meves idees, una altra cosa és que ho aconseguixi o no i, per tant, del propi expedient i de les pròpies qüestions, planteja el Consell Consultiu una qüestió molt clara, diu: "El mètode de valoració realitzat fins a la data no manté principis homogenis i per això hi ha elements tan contradictoris que el sòl taxat a l'illa de Formentera es posa a 3.500 euros i el sòl a un dels indrets més cars de les Illes Balears, com és el triangle format per la Seu, el Parlament i Cort, està amb la taxació més baixa." Això ho diu el Consell Consultiu, no ho diu un diputat, sigui el que sigui.

Per tant, convida el Govern a realitzar un informe amb criteris homogenis. Això, a part de dir-ho el Consell Consultiu, ho diu una altra consultoria tan prestigiosa com Ernst & Young i diu els mateixos criteris que el Consell Consultiu. Per tant, només que es realitzàs això crec que seria suficient. Crec, probablement m'equivoc, però cap dels informes que hi ha recull això, cap. Uns informes perquè estan fets amb criteris no homogenis i els altres perquè diuen valor això, però no valor el que hi ha dins i ho posaré a preu de ruïna. Per tant, això ja serà una responsabilitat de l'acció del Govern, que confii que si hi ha alguna mancança la supleïxi i únicament, com a Grup Socialista, el que volem demanar és que aquesta liquidació es faci amb una claredat que respongui al que, per una llei del Parlament de les Illes Balears, va emanar.

Evidentment que en la vida treure resolucions en el sentit, com aquesta, jo sé que és complicat, però l'única qüestió que jo tenc clara és que el Govern de les Illes Balears podrà explicar-ho a la Cambra de Mallorca, a la Cambra d'Eivissa i Formentera, és a dir, aquí hi ha aquests informes, aquí hi ha aquestes valoracions i per tant aquest és el criteri que nosaltres honestament hem cregut que es pot donar. El que alguns no entèndrem és que a un lloc com els que abans he assenyalat tenguí un valor de mercat 300% més baix que a un altre lloc, com, per exemple, el de l'illa de Formentera o un 150% més baix que l'illa d'Eivissa.

Per tant, jo pens que des del Parlament de les Illes Balears ha sortit una voluntat unànime de donar un impuls, de fer una sol·licitud al Govern de les Illes Balears que, amb els criteris que no són altres que els marcats per la legislació i pel propi Consell Consultiu, tregui el més immediat possible, una resolució perquè ja es pugui fer definitiva la liquidació.

Hi ha un altre aspecte que no hem apuntat i crec que és voluntat de tots els que hem estat treballant en aquesta qüestió, les Cambres de Comerç de les Illes Balears, la de Menorca, la de Mallorca i la d'Eivissa i Formentera es necessiten unes a les altres, per tant pens que hi ha, i en aquest sentit també, consellera, i sé que vostès fan feina en això, però també els vull convidar que l'esforç de consens de col·laboració en comú es pugui arribar a intensificar a part que ara les dues cambres ja tan mencionades, doncs, han entrat en una etapa de conflicte; però si volem que juguïn aquest paper d'interès públic les cambres és important que es pugui entrar en un altre clima, en un clima molt més amistós entre totes les cambres de les Illes Balears.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Costa. Per part del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Jerez, vol fer ús de la paraula?

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. I molt breument, en primer lloc felicitar-nos, jo crec que és el moment de felicitar-nos tots per l'acord al qual hem arribat per tal d'impulsar aquest acord i intentar que definitivament puguem arribar a una liquidació i a un repartiment, com han dit la resta de grups parlamentaris, especialment Eivissa pel Canvi i el Grup Parlamentari Socialista, just, homogeni, equilibrat i atenent els criteris que marca la llei i sobretot els que marca el Consell Consultiu.

I vull apel·lar també a un sentiment, al sentiment que ha manifestat aquí i que molts sabem que efectivament existeix, que ha manifesta aquí la diputada Esperança Marí, aquest sentiment d'illa maltractada. Jo vull apel·lar a aquest sentiment i em veig obligat a apel·lar en aquesta cambra, llastimosament, a aquest sentiment, perquè pens que hem de mantenir aquest sentiment fins que no es faci justícia amb un repartiment que entenem que ha de ser, com dic, just, equilibrat i proporcionat.

I en tercer lloc, un comentari sobre la intervenció del PSM, del Grup Parlamentari Partit Socialista de Mallorca, miri, Sr. Barceló, jo puc entendre la seva ànsia desproporcionada per defensar la seva consellera, això és natural, si vostè m'ho permet, però això no la farà fugir de les seves pròpies obligacions. I què vull dir amb això? Amb això vull dir exactament, i si vostè agafa el diari de sessions del ple del consell insular ho veurà perfectament, que el que es demana és ordenar una nova taxació. Des de quan? Des del moment que aquest acord es pren, des del moment que aquest acord es pren i aquest acord vinculant la consellera es va prendre fa un mes, per tant no pretenguí fugir per la porta de darrera i evitar un mandat del Consell d'Eivissa que pesa en aquest moment damunt la Conselleria d'Indústria, Comerç i Energia.

Res més, no vull insistir en res més, crec que hem estat capaços d'arribar a un acord, crec que no és moment tampoc ara de tornar insistir en el que s'ha dit aquí, que crec que ha quedat perfectament clar i, simplement, reconèixer l'esforç, que ha estat un esforç de tots els grups parlamentaris arribar a un enteniment respecte de la presentació d'una esmena conjunta que permeti, com dic, definitivament, resoldre un problema que es converteix en etern.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. En aquests moments i donat que hi ha un acord de tots els grups parlamentaris, crec que podem entendre que la moció, amb l'esmena, queda aprovada per assentiment. És així?

Doncs, queda aprovada per assentiment.

I passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 12826/08, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a impuls i compromís amb el transport públic a Eivissa, Menorca i Formentera.

En primer lloc, debatrem la presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a impuls i compromís amb el transport públic a Eivissa, Menorca i Formentera. Té la paraula la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. En nom d'Eivissa pel Canvi presentam avui aquesta proposició que persegueix l'impuls i el compromís amb el transport públic a les mal anomenades illes menors, Eivissa, Formentera i Menorca, un compromís amb el qual pretenem implicar tant aquesta cambra com el Govern.

Emmarcam aquesta iniciativa en tres coordenades: les polítiques de mobilitat, el seu finançament i les transferències de competències als consells insulars.

Aquesta legislatura ha de ser la del transport públic, ho hem dit en altres ocasions, i confiam que així serà. La potenciació del transport públic és un dels pilars de les polítiques de mobilitat que nosaltres defensam i que es basen en la necessitat de gestionar i planificar la mobilitat, la seguretat com a principi orientador de les reformes de la xarxa viària i la incorporació de vials separats de la calçada principal per a ciclistes.

Les nostres illes necessiten una altra forma d'entendre la mobilitat, allunyada de la que va caracteritzar la passada legislatura, basada en la construcció de macroinfraestructures innecessàries, sobredimensionades, consumidores de territori i afavoridores del monocultiu del vehicle privat. Aquesta reflexió la fem afortunadament per a Menorca i Formentera des d'Eivissa.

Com a botó de mostra, i seguint amb l'exemple d'Eivissa, una comprovació pràctica d'aquest diferent enfocament de la mobilitat es pot fer amb la comparació de l'autovia soterrada entre Eivissa i l'aeroport, que impedeix la col·locació de parades d'autobusos, i el projecte de carretera de Sant Miquel, impulsat pel consell insular actual, en ocasió de compatibilitzar l'ús del vehicle particular, del transport públic i de la bicicleta. Parlam, en definitiva, de dues concepcions enfrontades, la política de vies i obres del Partit Popular envers la política de mobilitat que nosaltres defensam.

Així com a Mallorca la inversió en transport públic més rellevant vindrà de la mà de la construcció de noves línies de ferrocarril-tramvia, a Eivissa, Formentera i Menorca l'aposta ha de ser la del transport públic per carretera. I enllaçam ací amb la segona qüestió, la competencial.

La Llei 3/1998, de 23 de desembre, d'atribució de competències en transport terrestre als consells insulars, va suposar la transferència d'aquesta matèria a Eivissa, Formentera i Menorca. Aquesta llei recull, en el seu article 8, el cost efectiu d'aquesta competència, gairebé 39 milions de les antigues pessetes per al Consell de Menorca i poc més de 41 milions per al Consell d'Eivissa i Formentera, també de les antigues

pessetes. Una vegada fetes les deduccions de les recaptacions corresponents, la quantitat definitiva que es transferia, això que es diu càrrega assumida neta, a Menorca era a penes de 162.000 euros, i a Eivissa i Formentera no arribava a als 180.000.

Així mateix, la disposició addicional cinquena estableix la possibilitat de signar convenis de col·laboració entre consells i Govern.

És clar que aquesta transferència no es va fer amb un plantejament en què la potenciació d'aquest tipus de transport fos una prioritat ni per part del Govern que transferia ni per part dels consells que rebíem la competència. Nosaltres pensam que aquesta realitat s'haurà de revisar quan arribi el moment i aquest moment, creiem, serà quan es compti amb un nou model de finançament autonòmic i es replantegi en conseqüència el finançament dels consells. Mentrestant serà precís cercar compensacions via pressuposts anuals de la comunitat i/o inversions estatals.

A aquesta situació de transferència mal dotada hi hem d'afegir l'aprovació, l'abril del 2006, del Pla director sectorial del transport de les Illes Balears, que ha de ser el full de ruta de la política de transports d'aquesta comunitat en el període 2005-2012. Resulta cridaner observar que l'anomenat Pla de transport regular de viatgers per carretera i el pla d'intermodalitat plantegen una planificació raonable, la pressuposten, però no s'especifica de quina manera es finançarà. Parlam d'inversions que ascendeixen, en el cas de Menorca, prop de 10,5 milions d'euros, i en el cas de les Pitiüses, a uns 16 milions d'euros; això basant-nos exclusivament en les xifres recollides en el pla director, perquè pel que fa a Eivissa els càlculs actualitzats, fets per l'actual Conselleria de Mobilitat, eleva aquesta quantitat de 16 a 39 milions d'euros.

Saben, senyores i senyors diputats i diputades, quant estava previst invertir a Menorca per al període 2005-2007? Estava previst invertir uns 2,6 milions d'euros i es va invertir zero euros; el motiu, el que tots vostès tenen al cap. I a les Pitiüses la previsió era la inversió de 6 milions d'euros i es varen transferir 500.000 euros, corresponents als convenis que ara passam a explicar.

La política d'inversió en transport per carretera els quatre anys del Govern del Partit Popular es va limitar a convenis de col·laboració amb els Consells d'Eivissa i Formentera i Menorca de 300.000 euros anuals, amb la particularitat, ja ho hem comentat, que en aquest darrer cas, el de Menorca, no va arribar cap euro.

Un canvi substancial es dona des del principi de la legislatura, el conveni amb Menorca ha augmentat un 25,5%; el d'Eivissa i Formentera, ara separats, ho ha fet en un 83%. Pel que fa al Consell d'Eivissa, la institució invertirà, a més a més, 1,6 milions d'euros del nou conveni de carreteres per dedicar-ho a transport públic durant l'any 2009. Als pressuposts de la comunitat d'enguany s'han reservat dues partides d'1,5 milions d'euros per a Menorca i Eivissa. En aquest moment encara no s'ha signat el conveni que permeti la transferència d'aquestes quantitats als consells insulars i urgim que es faci com més aviat millor, atès que estan paralitzades actuacions que ja estan enllestides i que contribuiran no només a millorar el transport públic, sinó que també suposaran una imprescindible injecció

inversora pública per pal·liar la crisi. Parlam, entre d'altres, d'obres d'adequació de parades, de supressió de barreres arquitectòniques, etcètera.

En el cas d'Eivissa, per a l'any 2009, fruit d'aquesta col·laboració entre Govern i consell, s'haurà multiplicat per 14 la inversió en transport públic. Però continua essent insuficient.

El Govern, a instàncies dels consells i de la Conselleria de Mobilitat, reclama al Govern de l'Estat inversions per a transport públic a Eivissa, Formentera i Menorca, mitjançant la Comissió mixta d'inversions estatutàries. Fa uns mesos el Govern de l'Estat anunciava que destinava 38,4 milions d'euros en ajudes al transport a la Comunitat Valenciana, una quantitat de 15,1 milions, i a les Illes Canàries, 23,2. Una nota de premsa del gabinet de Presidència justificava aquestes ajudes com una mostra de la continuïtat de la política del Govern central d'incentivar l'ús del transport col·lectiu.

Certament la firma del conveni ferroviari és un fet sense precedents, però no hem d'oblidar que beneficia exclusivament una part dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears.

Senyores diputades, senyors diputats, l'aposta d'aquest govern pel transport públic nosaltres pensam que és clara i a més a més està explicitada a l'anomenat Pacte per la mobilitat que es va signar el juliol del 2008 entre el Govern i agents socials i econòmics. Des d'Eivissa pel Canvi pensam que s'ha de donar una passa més, s'ha de fer més perquè tots els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears ens puguem beneficiar en igual mesura d'unes polítiques de mobilitat diferents i necessàries. És evident que malgrat les millores substancials dels convenis i les partides extraordinàries del pressupost d'enguany, la desproporció inversora derivada d'aquesta transferència que ja hem comentat entre aquestes illes i Mallorca és clamorosa.

És per tot això que presentam aquesta iniciativa amb dues propostes molt clares. La primera: "El Parlament de les Illes Balears, coincidint amb la revisió del finançament dels consells insulars durant aquesta legislatura, insta el Govern de les Illes Balears a tenir en compte les deficiències de finançament de la transferència de transport per carretera als consells d'Eivissa, Formentera i Menorca, així com la mateixa quan es faci amb el Consell de Mallorca". Entenem que partint del principi d'equilibri interterritorial les partides s'han d'assignar a cada illa de manera suficient i proporcionada a les necessitats de cadascuna. Aquesta nova situació facilitarà les feines de planificació de les polítiques de mobilitat amb un mínim de recursos bàsics.

En segon lloc demanam: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a garantir un impuls del transport públic a les illes d'Eivissa, Formentera i Menorca, consignant a aquest efecte les partides adients als diferents exercicis pressupostaris de la present legislatura".

Senyores diputades, senyors diputats dels diferents grups parlamentaris, els demanam que considerin aquests arguments i que en conseqüència votin favorablement aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Grups que vulguin intervenir? Sr. Llauger, pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, Sra. Suárez, nosaltres estam d'acord amb vostè que aquesta ha de ser una legislatura en què hi ha d'haver un impuls molt important en el transport públic, i també estam d'acord amb vostè que aquest nou model de la mobilitat no només s'ha de basar en el transport ferroviari sinó que també hi ha d'haver una actuació molt important i un impuls decidit al transport públic per carretera.

Nosaltres pensam que la Conselleria de Mobilitat de fet està fent feina en les dues línies, i en totes dues es fan avanços. Els avanços més visibles, lògicament, han de ser en matèria ferroviària i en tot allò que suposaran sobretot noves línies, però també en aquest camp del transport ferroviari i en el del transport per carretera hi ha avanços menys visibles, més petits, que tenen a veure amb augment de freqüències, amb millora d'informació, amb millora de les estacions, amb millora d'accessibilitat, i tot això tot plegat és el que fa que es doni un millor servei, que jo crec que s'està notant amb la satisfacció dels usuaris, s'està notant també amb les xifres d'usuari.

També estam d'acord amb la proponent, com no podia ser d'una altra manera, en el fet que l'impuls al transport públic no ha de ser exclusivament impuls al transport públic de Mallorca, perquè també Menorca, també Eivissa i també Formentera pateixen d'aquest mal que és l'hegemonia absoluta del transport privat, l'hegemonia absoluta del cotxe com a mitjà de transport privilegiat. Totes les illes, tant Mallorca, com Menorca, com Eivissa, com Formentera, pateixen d'aquest mal de ser un territori en el qual qui no disposa d'un vehicle privat ho té molt més difícil per desplaçar-se i per moure's que aquell que sí en disposa, i això lògicament nosaltres pensam que ha de canviar.

Per tant nosaltres votarem a favor que hi hagi aquest impuls per part del Govern al transport públic a Eivissa, a Menorca i a Formentera. Volem recalcar -ja ho ha dit la proponent però és important dir-ho- que les competències no són del Govern, les competències són dels consells insulars, però topen amb la realitat que varen venir molt mal finançades, com ja s'ha exposat a la intervenció anterior. Suposadament era un moment en què el transport públic no era una prioritat per al Govern de les Illes Balears, però ara en aquest moment, en què sí s'ha

demonstrat una sensibilitat per aquesta qüestió, s'ha de revisar i s'ha de millorar el finançament d'aquest transport públic per carretera, tant en aquelles illes que ja el tenen transferit, com són Eivissa, Menorca i Formentera, que són l'objecte d'aquesta iniciativa perquè és allà on hi ha mancances molt greus, com també s'haurà de millorar quan es faci la transferència a l'illa de Mallorca.

Aquesta nosaltres pensam que és la tasca del Govern, millorar aquest finançament, però estam convençuts que el Govern n'és conscient i que a més ja s'hi està compromentent amb els fets. De fet ja s'hi ha compromès fins ara; jo crec que no val la pena que m'estenguí en les xifres perquè la portaveu anterior ja les ha donades, però els convenis de col·laboració que s'han signat fins ara ja revelen un augment molt important respecte dels anteriors, aquests més de 2 milions d'euros per a Eivissa, 350.000 euros per a Formentera, més de 2 milions d'euros, també, per a Menorca suposen augments molt importants. No repetiré la xifra d'augment en percentatge perquè ja s'ha donat, però jo crec que és de destacar aquesta voluntat de donar aquest impuls que s'ha materialitzat ja en aquestes xifres. També hi ha aquesta partida de 3 milions d'euros per potenciar el transport públic a Eivissa i a Menorca que efectivament està consignada en el pressupost 2009 i que nosaltres també, i estam segurs que la Conselleria de Mobilitat també, també tenen ganes i també treballen perquè es facin efectius de manera ràpida de manera que es puguin fer les actuacions pendents.

D'altra banda la Conselleria de Mobilitat també és conscient que té un altre paper, i també s'hi ha fet referència, que és reivindicar davant Madrid que aquesta aposta que es vol fer per la inversió en transport públic, que ja s'ha materialitzat o està a punt de materialitzar-se en convenis diversos de tren i de tramvia, també tenguí una traducció en compromisos de finançament de l'Estat central per a actuacions en transport públic.

Nosaltres entenem que aquesta iniciativa allò que fa és instar el Govern a continuar en la línia d'allò que ja està fent, i en aquest sentit li donarem el vot favorable.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, vagi per davant l'anunci del vot favorable del Grup Parlamentari Socialista a la proposició que presenta Eivissa pel Canvi, i, efectivament, tal com s'ha plantejat per part de la portaveu Sra. Suárez, crec que quan parlam de mobilitat ens estam referint clarament a dos models o a dues diferents maneres d'entendre aquest concepte de mobilitat i, sobretot, d'allò que es necessita per desenvolupar aquest tema de mobilitat.

Està clar que aquest govern parteix d'una legislatura passada on en inversions en mobilitat pràcticament se centraren quasi al cent per cent en infraestructures com les autopistes i les autovies, concepte des del nostre punt de vista erroni a l'hora de fer front al tema del transport i de la mobilitat perquè hem d'entendre que aconseguir que aquestes autopistes i autovies permetin l'acollida d'un nombre cada vegada més important de vehicles privats poc aporta en realitat a la solució del tema puntual de la necessitat de fomentar el transport públic per fer front a l'excés de l'ús del vehicle privat que està tenint lloc fins ara.

Partint d'aqueixa premissa, per tant, hi ha dos models. Evidentment vull fer referència també -i tornant a la passada legislatura- al fet que una eina fonamental dins els temes puntuals de mobilitat i de transports és el Pla director sectorial, que va ser aprovat però que en cap moment no es va tenir la més mínima intenció d'aplicar com a mínim en aquella passada legislatura. Els arguments que s'utilitzaven en aquell moment, d'insuficiència de finançament necessari per executar les propostes que contempla aquest pla director sectorial, són creïbles, però és un argument que si un analitza fredament pot caure pel seu propi pes, perquè quan es va entendre la necessitat de fer esforços sobretot via endeutament o sistemes alternatius de finançament no es va trobar cap inconvenient a endeutar-se i buscar aqueixes fórmules per executar projectes d'autopistes i autovies, però no es va veure la llum necessària en el seu moment per fer front a aquelles propostes que contemplava el mateix pla director que havia aprovat el passat govern.

Aquesta és una mica la situació amb què es troba aquest nou govern, que tal com es marcava en els programes electorals de les diferents forces polítiques que li donen suport hi ha la ferma decisió d'avançar clarament en la potenciació del transport públic i, clar, ara l'escenari que tenim és molt diferent a la proposta del passat. Ara s'ha aconseguit per part d'aquest govern la millora del finançament en alguns temes puntuals, tren, per exemple, i tramvia. Però, clar, ens trobam amb la circumstància que aqueixes inversions per via d'aquest finançament aconseguit amb aquests convenis amb el Govern de l'Estat va al cent per cent destinat a una sola illa, i és l'illa de Mallorca, que realment té la base de la mobilitat i del transport públic amb projectes de tren i de tramvia. Però ens trobam que hi ha tres illes més, que són Menorca, Eivissa i Formentera, on les coses no acaben de ser exactament així, i per tant, com que queden enfora d'aquest conveni firmat que aportava més de 440 milions d'euros per executar projectes de tren, més uns altres milions per executar algun projecte de tramvia, es fa clar que no podem deixar aquestes illes al marge de l'ajuda i el finançament per part del Govern per col·laborar en la potenciació del transport públic per carretera en aquestes illes, com dic, que es veuen fora d'aquest finançament del tren.

S'ha de reconèixer també, jo no repetiré les xifres que la Sra. Suárez ja ha anunciat, però sí vull reconèixer que si un fa la comparativa i si hem escoltat les xifres que aportava la Sra. Suárez és abismal la diferència del que es feia arribar des del Govern de les Illes Balears a aquestes illes en la passada legislatura, i el que per exemple es fa arribar en aquest exercici 2009; hi ha un increment i per tant un esforç important per part del Govern i de la conselleria, en concret, de Mobilitat. Posaré només l'exemple d'Eivissa, que és al qual s'ha referit; abans arribava per al consell conjunt d'Eivissa i Formentera 300.000

euros anuals, quan enguany ja serà només per al Consell d'Eivissa 450.000.

Vull referir-me també a l'esforç suplementari que es fa des d'altres conselleries del Govern no directament vinculades a la solució directa del problema de mobilitat, però que sí serveixen per una via o per altra per aportar un finançament suplementari que permeti a aquestes illes fer front a les necessitats en matèria de transport públic. Però dit això també vull reconèixer que aqueixa aportació, a pesar de l'esforç, a dia d'avui encara és insuficient; és d'agrair però s'ha d'anar a buscar una millora en aquest tipus de finançament.

Per això entenem que els dos punts que es plantegen d'entrada a la proposició no de llei d'Eivissa pel Canvi són plenament encertats, perquè el primer d'ells ens trasllada a una propera negociació que sense cap dubte tots som coneixedors que tindrà lloc més prompte que tard, que és la revisió del finançament dels consells insulars. Si hem tengut en compte, i com s'ha dit ja aquí per altres portaveus, que a dia d'avui aqueixes competències transferides als consells en matèria de transport per carretera tenen un finançament clarament insuficient, bé està intentar com a mínim aprofitar que s'obri la negociació, una nova negociació pel tema dels consells per millorar aqueixa aportació que ara es veu que no és suficient i que permetrà que el Govern finalment pogués aportar allò que es considera necessari en aqueixes illes per fer front, com dic, al transport públic.

I s'ha de requerir, repetesc, a pesar del reconeixement de l'esforç fet fins ara, que com a mínim en aqueixa legislatura, com planteja el segon punt de la proposició, s'intenti tant per part de la Conselleria de Mobilitat com per part de la resta del Govern, atenent les necessitats urgents que es tenen en aquestes illes per front a un transport públic al marge dels convenis que sí es tenen firmats en matèria de tren i tramvia, per tant que en els propers pressupostos dins aqueixa legislatura es tenguí aquest sentiment de col·laboració amb aquestes illes perquè puguin fer front, repetesc, als projectes, que són nombrosos i que es tenen per part tant de Menorca, com Eivissa i Formentera per potenciar aquest transport públic, que creim que per a un futur, per al futur d'aquestes illes és fonamental i que ha de ser la base d'aquest transport públic, que serveixi per anar arraconant en la mesura d'allò possible el vehicle privat potenciant aquests diferents models de transport públic.

Dit això, poca cosa més. Simplement vull reafirmar el vot favorable del Grup Parlamentari Socialista, i desitjable seria que es reconegués per part de tots la necessitat d'aqueixa inversió en aquests moments i que una proposta constructiva com és aqueixa pogués sortir per assentiment de tots els grups parlamentaris. Gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Cardona.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. He de començar donant una alegria al Sr. Boned i que vegi complerta la seva aspiració que aquesta proposta pugui sortir aprovada per assentiment. Per tant ja anunciï el vot favorable del Partit Popular, però un vot crític, si em permeten que ho digui així, perquè crec que hi ha una sèrie de reflexions que valdria la pena tenir en compte respecte a això, respecte a la proposta que fa avui Eivissa pel Canvi.

Diu que aquesta ha de ser la legislatura del transport públic, i l'únic que se li ocorre dir és el que veurem. Estam a meitat de legislatura, i inversions fetes que es puguin tocar, que puguem dir "això està fet", no n'hi ha cap; conflictes, algun; per exemple a Mallorca quan parlem del tren no sé si tothom està d'acord amb el que està passant a Manacor o el tram Manacor-Artà, per exemple. No ha estat més que una font de conflictes, per ara. I a Eivissa ens hem pogut distingir amb el conflicte del sector de taxi. Vull dir que jo crec que en lloc de solucionar problemes fins ara el que hem tengut han estat maldecaps. I em sorprèn que quasi tots els portaveus han emprat més de la meitat del seu temps a autojustificar-se criticant l'anterior legislatura. Clar, és evident, és evident, si en dos anys no han sabut fer absolutament res i hem de consumir el temps que marca el Reglament alguna cosa hem de contar i alguna cosa hem de dir.

I és evident que des que s'ha transferit la competència als consells insulars de Menorca, de Formentera i d'Eivissa en qüestió de transport de carreteres, també el pacte ha governat, i durant la legislatura del 99 al 2003, vigent ja aquesta transferència, resulta que no es va firmar cap conveni amb els consells insulars, i que els primers convenis que donaven suport a les transferències i que per tant complementaven les transferències es fan la legislatura del 2003 al 2007. Això ha estat un petit oblit. I precisament durant aquesta legislatura passada hi ha hagut també un altre oblit que no s'ha comptabilitzat amb les inversions, que és que per exemple es varen construir algunes infraestructures que han millorat la mobilitat, com per exemple l'estació d'autobusos de Sant Antoni, a l'illa d'Eivissa.

Jo vull dir a la Sra. Suárez que nosaltres estam d'acord -per això hi votarem favorablement- en el fet que s'incrementi la dotació econòmica als consells, hi estam completament d'acord, però hi ha una cosa que ens preocupa, Sra. Suárez. Quan vostè ve aquí i presumeix de com ho fa de bé l'actual govern, de com bé està gestionant els fons i que ja ha entregat no sé quants de sous i que han augmentat les transferències un 83% a Eivissa i Formentera i un 25% a Menorca, s'oblida de dir o, millor dit, ha reconegut, que avui encara no s'han signat els convenis. És a dir, de duros, res; d'anuncis, sí; anunciar que ho farem, sí, però duros, el maig, a finals de maig del 2009, per a la transferència d'enguany encara no hi ha res. Com vol que puguin executar les inversions? És a dir, tots aquests duros que vostè ha anunciat no es podran executar durant enguany.

I és més, em sorprèn encara més que reclamin aquestes transferències, que està bé que les reclamin, però a l'hora de la veritat, quan aquí es debaten propostes que signifiquen un increment important de dotació econòmica als consells insulars, vostè, Sra. Suárez, hi ha votat en contra. Li posaré un exemple; miri, nosaltres, com que estàvem d'acord que s'han d'incrementar aquestes transferències, com que hi estàvem d'acord, a la Llei de pressupostos vàrem presentar 13 esmenes, 13, i hi havia temes bastant interessants. Per cert, vostè hi ha fet relació, li diré que l'import total d'aquestes esmenes per a les tres illes, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, pujava 26 milions d'euros, vostè va votar en contra. Si hagués votat a favor, avui estarien als consells, això crec que és així.

La veritat, puc continuar. Miri, una de les inversions importants o que consideràvem importants era una inversió, com per exemple, en l'execució del Pla d'intermodalitat, inversions en l'estació d'autobusos a Menorca, Eivissa i Formentera, per crear el consorci de transports a Menorca, a Eivissa i a Formentera, una inversió -aquesta era important i a més, recollirem la petició que havia fet públicament el president del Consell d'Eivissa en què demanava 5 milions d'euros per executar el transport, més ben dit, el Pla de transports a Eivissa. Vostè va votar en contra d'aquests 5 milions d'euros, el president del consell també, però això és una altra història, i els altres diputats del Partit Socialista. Tots vostès digueren que no a aquestes inversions, tots, per això no estan fetes.

Vostè mateixa, Sra. Suárez, va ser molt crítica en el debat de l'estat de l'autonomia amb el president Antich precisament perquè no s'havien fet o no s'havien passat aquestes transferències als consells insulars en transport públic per carretera. Llavors resulta que vota en contra de totes les propostes que va fer el Partit Popular a favor d'aquest tipus de transferències, que vàrem fer a les propostes d'aquest debat. És a dir, Sra. Diputada, crec que hi ha una contradicció important, o és que el que proposa el PP no ho vol admetre de cap de les maneres? Una de dues, però el que sí està clar és que vostè i el grup que dona suport al Govern s'han oposat a totes les propostes que ha fet el Partit Popular per incrementar aquestes dotacions. Això està al *Diari de Sessions* d'aquest parlament.

Ara ens presenta una brillant proposta. Una brillant proposta que no diu res. Fixin-se, al punt primer, a part de ser un acte de justificació per no haver fet res, proposa que quan es revisi el finançament del consell, o sigui *ad calendas grecas* o si ho volen més clar, *nunca*, el Govern tenguí en compte les deficiències del finançament, o sigui res. El dia, que no se sap mai quan passarà, que discutim sobre aquesta qüestió que el Govern tenguí en compte que els consells tenen falta d'euros, per què no posa quantitats? Jo li votaré la que vostè em digui. Posi quantitats. Digui quines transferències vol per al Consell d'Eivissa. Quants de sous, un damunt l'altre, vol per al Consell d'Eivissa, quants per al de Formentera, quants per al de Menorca. Els que vulgui. Els que vostè vulgui, el Partit Popular els hi votarà i si vostè fa aquestes propostes tendrem ben clar quina és la importància que té aquesta transferència. És veritat que no, que no ho farà? És típic. La cameta, ensenyar, res més i dir i insinuar i deixar-ho en res.

Què significa pràcticament aquesta proposta? Siguem sincers, i dir que el Parlament de les Illes Balears ha de garantir un impuls al transport consignant a aquest efecte les partides adients... Als pressupostos?, però, senyora, si vostè va votar en contra! Si vostè ha votat en contra de propostes concretes i determinades, ni tan sols les va voler discutir. Simplement va espitjar el botó o va aixecar la mà, segons estiguéssim en comissió o estiguéssim en el Ple. És clar, davant tanta d'incoherència és una mica difícil sortir aquí a alabar una proposta d'aquestes característiques i ja li dic que votarem que sí.

Votarem que sí per coherència. Ens interessa que hi hagi aquestes transferències, ens interessa que s'incrementin aquestes transferències, que els consells puguin fer el que demanen, sobretot quan tenim en compte el desfasament que hi ha entre els convenis que s'han signat pel tema del tren a l'illa de Mallorca i a les altres illes. Sra. Diputada, però és que nosaltres hem fet propostes aquí, les mateixes que vostè podrà fer, i vostè ha dit que no i ara ve a donar lliçons i sobretot a parlar del Partit Popular, que ho vàrem fer horriblement a la legislatura passada perquè és que no pot comptar cap mèrit realment pràctic i efectiu aquí.

Ja li ho dic, votarem a favor, vull veure quan vostè farà una cosa igual, quan el Partit Popular en un tema d'aquests proposi aquestes iniciatives i a més, li avanç una qüestió, Sra. Suárez, perquè hi vagi pensant: en els pressupostos d'enguany, com que no posaran res, nosaltres farem esmenes i els hi brindarem perquè hi doni suport.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula el grup proposant? Sra. Suárez, té la paraula per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc voldria agrair el vot favorable de tots els grups parlamentaris. Pel que fa referència al BLOC o al PSOE perquè em expressat -crec- una coincidència bàsica en el plantejament general que tenim sobre mobilitat, una coincidència bàsica també en la valoració que feim de l'actuació del Govern.

Em permetrà que dediqui part de la meua rèplica a contestar al Sr. Cardona a qui també li agraeixo el vot favorable. Li he de dir a més que no m'ha defraudat en la seva resposta perquè ha anat justament a molts dels punts que pensava que contestaria. No m'ha defraudat perquè lògicament ha fet una referència a Mallorca, supòs que se n'ha adonat a temps i no ha continuat per aquest camí, que hauria estat el fàcil. Tampoc no m'ha defraudat perquè resulta que ha comentat justament, ens critica perquè feim referència a l'anterior legislatura, però vostè se'n va a dues anteriors legislatures per no dir res i no m'ha defraudat perquè al final, és el que passa moltes vegades, que per votar que sí a una proposició amb la qual estan d'acord ens costa haver de contestar i haver de votar que sí i han de donar tota una sèrie d'arguments en contra.

Li contestaré algunes de les observacions que m'ha comentat. Començant pel tema del pressupost, crec recordar, quan vàrem fer el tema de pressuposts, que vaig qualificar l'estratègia del Grup Popular com d'alegria esmenatòria, i efectivament és el que vostès varen fer, és a dir, resulta curiós que no tenen cap problema per esmenar un pressupost..., la quantitat insignificant de 26 milions d'euros referida a transport públic quan justament a l'anterior legislatura, quan tenien possibilitats de dedicar pressupost a aquest capítol, varen fer el que ja hem comentat, 3.000 euros per a Eivissa i Formentera, 3.000 euros per a Menorca i si faig la comparació a la inversió que va fer en autovies i en autopistes la veritat és que no té color.

Li diré també una cosa, Sr. Cardona, si parlo de l'anterior legislatura no parlo simplement per parlar del passat, en parlo perquè parlo de dos models diferents. Penso que són dos models diferents ben radicals, el que vostès varen desenvolupar i el que nosaltres defensam. Per això parlo de l'anterior legislatura i no per una altra raó.

Efectivament, m'he oblidat de l'estació de Sant Antoni, no volia entrar en aquest tema entre altres coses perquè li he recordat alguns dels problemes pendents que han quedat a aquesta estació de Sant Antoni que ara ha de pagar el Govern actual, estam parlant -estam parlant- d'uns quants de milers d'euros.

Una referència també als convenis. És clar diu "resulta que vindran diners, però encara no hi són". Estic segura i per això, el conveni entre consell i Govern està signat, els 450.00 euros estan transferits. Quan parlo de conveni, parlo del conveni d'1 milió i mig d'euros que segur que estarà i que a més, estam en temps. El que passa, Sr. Cardona, és que vostè confon el desig amb la realitat.

Després una darrera referència. Tenc la sensació moltes vegades, m'ha passat amb vostè, m'ha passat amb altres diputats també del Partit Popular que realment vostès volen votar que sí, voten que sí, discuteixen i al final passa un poc això que deia Oscar Wilde, que deia que només discuteixen els que es troben perduts intel·lectualment. Crec que aquest ha estat el seu cas.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez.

Arribat aquest moment..., seria el de la votació, però de les intervencions dels diferents grups crec que es pot entendre que aquesta proposició no de llei sobre el compromís amb el transport públic a Eivissa, Menorca i Formentera s'aprova per assentiment. És així?

Queda doncs aprovada per assentiment.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 5379/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a millora del finançament sanitari.

A continuació debatrem la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Popular relativa a la millora del finançament sanitari. Per defensar la proposta, la Sra. Castro, té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, tots els espanyols resideixin on resideixin han de tenir els mateixos drets. L'executiu central ha de vetllar per aquests drets i ha de garantir els principis de solidaritat individual i interterritorial. En matèria sanitària s'ha d'aconseguir un sistema sanitari de màxima qualitat i sostenible i per això és necessària una millora de les condicions de finançament autonòmic en matèria sanitària de la nostra comunitat autònoma. Estic segura que aquesta preocupació i aconseguir una suficiència financera del sistema sanitari és una preocupació pràcticament unànime en aquesta cambra.

La nostra comunitat autònoma pateix un dèficit pressupostari en matèria sanitària històric, a més dels factors generals que afecten tot l'Estat, com l'increment poblacional intens, la multiculturalitat, el progressiu envelliment de la població. Aquests factors, que obren noves demandes i requereixen nous serveis, a la nostra comunitat autònoma se sumen altres variables, com per exemple el creixement demogràfic que ha estat superior al d'altres comunitats autònomes arribant a més d'1 milió d'habitants a Balears. Això ha tingut com a conseqüència un gran augment de targetes sanitàries. Aquest augment s'ha produït majoritàriament a partir de l'any 2002, que és l'any des del qual és vigent l'actual sistema de finançament autonòmic, actualment en revisió.

Una altra peculiaritat de les nostres illes és la gran quantitat de població desplaçada que té dret a assistència sanitària, població desplaçada tant per motius laborals com per turisme i que en qualsevol cas fa que siguem la comunitat autònoma que té més població desplaçada a tot l'Estat. A aquestes variables, hi hem d'afegir la insularitat que suposa un increment dels costos sanitaris. Ara que es negocia el sistema de finançament autonòmic és quan es podrà avançar realment per millorar el finançament sanitari de les Illes Balears.

És necessari ara, en aquests moments de negociació, reivindicar davant el Govern central un finançament equitatiu per al conjunt de la sanitat i en el cas de les nostres illes tenir en compte els sobre costos derivats de la insularitat i l'increment de la població protegida que està molt per sobre del de la mitjana de les altres comunitats autònomes.

Un altre tema important quant al finançament sanitari és el Fons de cohesió sanitària. Aquest fons té per finalitat garantir la igualtat d'accés als serveis sanitaris públics en tot el territori espanyol i atendre els ciutadans desplaçats procedents d'altres països. Perquè sigui efectiu s'ha de desenvolupar i millorar el seu repartiment per contribuir a la disminució de diferències entre comunitats autònomes.

És per aquests motius que hem presentat la proposició no de llei que ara debatem i també perquè pensam que ja ha arribat el moment de passar als fets. Portem ja cinc anys i mig de retard en la millora del finançament que el Sr. Zapatero ens va prometre el primer dia de la legislatura passada. Aquest finançament que en temes sanitaris és especialment important per a la nostra comunitat autònoma que, com deia, sofreix un dèficit històric pressupostari en matèria sanitària.

És per això que demanem que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern central a millorar el finançament sanitari de les Illes Balears i a adequar-lo a l'augment de la població i a la insularitat, també a dotar i a distribuir el Fons de cohesió per tal de finançar el cost sanitari que genera a les nostres illes la població flotant i com a últim punt, el Parlament de les Illes Balears insta el Govern balear a realitzar totes les gestions necessàries per tal de dur a terme el disposat als dos punts anteriors.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Castro. En aquesta proposició del Grup Parlamentari Socialista hi ha presentada una esmena de substitució?

(S'escolta una veu de fons que diu: sí)

Doncs, té la paraula per defensar-la i per un temps de deu minuts.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, una vegada llegida la proposició no de llei que va presentar el Partit Popular he de dir que, salvats uns aspectes específics que crec que justifiquen la nostra esmena de substitució, estam d'acord amb molta lletra que figura a aquesta proposició no de llei. El que passa és que, escoltant-la en aquest plenari, no estic tan segura de tota la intencionalitat que va continguda dins aquesta proposició no de llei.

És evident que hi ha una reivindicació que les nostres illes són una de les comunitats autònomes pitjor finançades, s'ha reiterat, s'ha dit, vull dir crec que en aquest tema no falta incidir molt més. En la matèria concreta que ocupa la proposició no de llei que ha presentat el Partit Popular, és a dir la sanitat, aquesta

situació constitueix un handicap que fa que la Conselleria de Salut faci un esforç complementari que s'ha demostrat, per exemple, en l'increment del pressupost sanitari de la comunitat que l'any 2008 va ser un 10% superior a l'any anterior i el 2009, un 5% més.

Abans de concretar la nostra esmena crec que és adequat fixar on estam i d'on venim. És reconegut per tothom que les Illes Balears ha patit un dèficit històric, es va donar a l'època del franquisme, es va donar a l'època democràtica, és una cosa que no se'n han de caure els anells a ningú per reconèixer-ho. Efectivament, l'1 de gener del 2002 va començar l'actual sistema de finançament i la transferència de les competències de sanitat. En aquell moment, vull recordar que a la comunitat autònoma hi havia el pacte de progrés i a l'Estat espanyol hi havia el Partit Popular. Nosaltres no estàvem d'acord, el pacte de progrés, amb aquest acord, amb aquesta dotació perquè no es tenien en compte aspectes tan importants com per exemple el tema d'infraestructures, però a causa que els diners venien imposats amb una cistella d'impostos es varen haver d'acceptar, encara que tots, des del pacte de progrés es deia que aquesta quantitat era insuficient.

Vull recordar que en aquella època des del Partit Popular, en aquell moment a l'oposició al Govern balear, només es feia referència al fet que, bé, la dotació no és que fos insuficient, sinó que s'havia de gestionar bé. No és fins el 2004 que el Partit Popular es torna reivindicatiu, curiosament coincidint amb l'entrada al Govern de l'Estat espanyol del Partit Socialista, i en seu parlamentària es va crear la Comissió no permanent d'estudi de la millora per part de l'Estat del finançament de les competències en matèria d'educació i sanitat. Es va sol·licitar la seva creació el 5 d'abril del 2004 i el certificat amb les constatacions, conclusions, propostes, etc., d'aquesta comissió es va publicar el 23 de desembre del 2004.

Totes aquestes conclusions, que figuren al butlletí oficial, no fa falta referenciar-les explícitament, i només diré que compartim totalment les conclusions com no pot ser d'altra manera d'aquesta comissió.

Un problema que tenim actualment és que la Llei 21/2001, de 27 de desembre, es configurava com una llei flexible, però de moment s'ha vist, s'ha constatat que no és així, sinó que ha resultat estàtica. És notori que el finançament en sanitat ha estat insuficient, però també en altres matèries com pot ser l'educació.

Vull abordar la presentació de l'esmena de substitució dels tres punts que han presentat, és una esmena que ve justificada en primer lloc per reconèixer que ja es fa feina en la negociació d'un nou sistema de finançament. S'ha fet públic el compromís per part del Govern de l'Estat espanyol per millorar l'injust finançament de les Illes Balears. Vostè, Sra. Castro, ens parla de fets, doncs tenim fets que no varen tenir lloc en l'època en què el Partit Popular estava al Govern de l'Estat espanyol. Vull recordar la Conferència de presidents de l'any 2005 on hi va haver un important acord. Arran d'aquest acord les Illes Balears varen rebre 53,3 milions d'euros l'any 2007, 52,8 milions l'any 2008 i 53,1 milions d'euros el 2009, a més de la dotació d'una partida anual de 26,3 milions d'euros per compensar el fet insular. Vull recordar que el Govern de l'Estat espanyol està en

una negociació multilateral i que, evidentment, hi ha hagut una manifestació expressa que es millorarà la situació.

En aquest nou finançament, evidentment, s'ha de tenir en compte la realitat de les Illes Balears, en totes les seves vessants i en tots els factors. Per això, la redacció de la nostra esmena aglutina diversos aspectes que justifiquen la millora del sistema de finançament, sense una relació taxada -com figura a la seva proposició no de llei-, doncs feim nostres les conclusions d'aquella comissió no permanent a la qual he fet referència.

Per això, demanaria el vot a favor de la nostra esmena, o sigui que s'acceptàs l'esmena que hem presentat que només recull tota aquesta sensibilitat que tots compartim i que crec que fuig d'altra intencionalitat que comprenc dins el joc parlamentari i del partidisme, però que entenc que amb aquesta situació no ha de tenir lloc.

Per tant, proposo una esmena de substitució dels tres punts, que diu: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar defensant una millora del sistema de finançament per al conjunt de les Illes Balears adequant-lo a la realitat de la nostra comunitat i tenint present, especialment, els dèficits pressupostaris que patim en matèries com educació o salut".

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Torres. Intervenció dels grups que no hagin presentat esmenes. Per part del Grup Mixt la Sra. Suárez té la paraula.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Sra. Castro, nosaltres voldríem començar donant la benvinguda i felicitant el Partit Popular per voler entrar en el debat sobre la necessitat de millorar el finançament, és cert que ho fan de manera parcial i es refereixen només avui al finançament sanitari.

La veritat és que perquè la benvinguda i la felicitació fos completa, nosaltres esperaríem que anés acompanyada, aquesta reivindicació, d'una presa de consciència que realment és el conjunt del model de finançament el que necessita una reforma substancial, i a més a més, i això supòs que els resultarà un poc més difícil, que fossin capaços de convèncer els seus líders estatals d'aquesta realitat. Ho dic perquè no és la primera vegada que comentam les darreres declaracions de destacats líders del Partit Popular, que quan vénen per aquí, per les Illes Balears, com ha estat el cas recentment de la Sra. Mato, del Sr. Montoro i fins i tot del Sr. Rajoy, sempre diuen i sempre mantenen la línia immobiliària pel que fa al finançament autonòmic, aquest finançament autonòmic, aquest model és intocable.

Amb aquest plantejament previ comprendrà, Sra. Diputada, que nosaltres li llevam una certa credibilitat política a aquesta proposició. Voldríem analitzar alguns dels problemes de l'actual model de finançament que justifiquen des del nostre punt de vista la seva modificació. Començant per la inflexibilitat i la rigidesa del sistema que impedeix recollir pressupostàriament l'increment demogràfic, això és important si tenim en compte que la població de les Illes Balears ha crescut un 30% en els darrers deu anys, l'actual sistema, aprovat el 2001 per vostè, pren com a referència, a més a més, repartir recursos a partir del cens de 1999 i a més impossibilitava en la pràctica l'actualització en funció dels creixements demogràfic. Així, el model actual a les Illes Balears assigna un finançament que correspon a 821.820 habitants mentre que actualment la població és del voltant d'1,1 milió d'habitants, exactament un 30,33% més.

A això s'hi han d'afegir, i vostè ha assenyalat alguna d'aquestes qüestions, variacions demogràfiques estacionals, l'anomenada població flotant derivada fonamentalment de la nostra dependència econòmica del sector turístic. Aquests increments demogràfics, tant els estructurals com els conjunturals exigeixen el corresponent augment de serveis que responen als pilars bàsics de l'estat del benestar: salut, educació, política socioassistencial que recauen de manera molt forta sobre els pressuposts de la comunitat autònoma i que arriben, en algunes ocasions, a fer-los pràcticament insostenibles. Nosaltres volem recordar que les transferències d'aquestes dues competències bàsiques, com és educació i com és sanitat, varen ser fetes amb governs del PP, amb condicions del PP i que en aquell moment ja nosaltres vàrem denunciar la seva infradotació.

Un segon element general a tenir en compte i que surt dia rere dia en aquesta cambra i no s'ha d'oblidar perquè és realment important és aquella injusta relació entre el que aporta la comunitat i el que rep la nostra comunitat, que es va posar clarament amb la publicació de les balances fiscals i que suposava per a les Balears un saldo negatiu del 14%.

En tercer lloc i com a conseqüència de tot això, ens trobam amb el greuge comparatiu que suposa que les inversions per càpita en aquestes illes estan més de 20 punts per davall de la resta de l'Estat.

Pel que fa a l'àmbit sanitari, la Sra. Torres ho ha comentat, s'han fet alguns esforços per millorar, per pal·liar aquesta situació. Són increments com els que es varen fer a la segona Conferència de Presidents del 2005 o unes quantitats que tenen a veure amb l'intent de compensació del fet insular, en qualsevol cas aquests increments no solucionen la situació.

Senyores diputades del Partit Popular, senyors diputats del Partit Popular, seria important que sortíssim d'aquest debat amb les idees clares sobre els problemes de finançament totals, globals que té la nostra comunitat i sobre la necessitat de decidir un nou model de finançament que sigui just per a aquesta comunitat.

Això passa, aquest nou model de finançament just, passa des del nostre punt de vista pel reconeixement de l'increment demogràfic, pel reconeixement del fet insular, per situar els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears en la mitjana estatal, com es va aprovar en aquesta cambra, etc.

Sra. Castro, no podem votar a favor de la seva iniciativa per una raó molt senzilla, perquè la considerem parcial i incompleta i nosaltres la convidaríem a acceptar l'esmena del Partit Socialista, del Grup Parlamentari Socialista, que té aquest caire més global i que és realment el que donaria sentit a aquesta proposició.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Sra. Castro, el Partit Popular a poc a poc en aquests anys s'ha anat tement que el sistema de finançament de la sanitat de les Illes Balears no és just, per tant benvinguts al club; de totes maneres, pot ser, com s'ha apuntat a aquesta proposició no de llei li falta contextualitzar-la i no quedar-se en un finançament específic de la sanitat. El finançament avui no és ni crec que nosaltres vulguem que sigui finalista, sinó global. Per tant, crec que aquesta esmena que se li planteja des del Grup Socialista al cap i a la fi recupera o manté la idea que planteja la iniciativa originària, i jo confii que sigui aprovada per unanimitat.

En tot cas, compartim, com no pot ser d'altra manera, que el sistema sanitari necessita més finançament i que els recursos que l'Estat atribueix a la salut a través del sistema autonòmic són manifestament insuficients. Hem estat anys amb tots aquests ítems negatius, com vostè ha apuntat, en llits per a usuari, en metges, en equipaments, durant anys, entre 60 i 100 euros per habitant de despesa inferior a la mitjana de l'Estat i, en tot cas, com se li ha recordar, aquest sistema pervers de finançament, el darrer, és el de l'any 2001 i és el que va establir el Partit Popular.

La Sra. Castro ho deia, un dels elements, i ho diu la proposició, és l'augment de població, però per això resulta absolutament incomprendible que la mateixa llei de finançament estableixi, congeli la població l'any 1999, que és el que fa la llei vigent. Com que és avui inacceptable, i confii que la Sra. Castro quan torni, quan repliqui, es desmarqui absolutament del Partit Popular estatal, quan diu que en aquesta situació el finançament autonòmic no ha d'augmentar, si la població ha augmentat arreu, a uns llocs més que als altres, però és evident, com molt bé diu la Sra. Castro, que calen més recursos.

I jo voldria destacar-la, aquesta reflexió, perquè se sol destacar molt en parlar de finançament una comparativa entre comunitats, i de vegades aquest greuge és tan enlluernador que eclipsa el tema de les quantitats absolutes. Es parla més de com repartir el pastís que no de quines dimensions té, el pastís; i també de vegades es tracta com autogovern, autonomies centralistes, els que no volen cedir aquests recursos i s'oblida que l'estat del benestar viu, pivota sobre les comunitats autònomes i que, per tant, salut, educació, benestar social necessiten el finançament autonòmic, qui no aposta pel finançament autonòmic està en contra de l'estat del benestar.

Per tant, per això mateix i coincidim amb vostè, és incomprendible que el Sr. Zapatero s'hagi instal·lat des del 2004 en el mateix sistema de finançament que feren els neoliberals del Sr. Aznar. Però el Sr. Rajoy, avui, ens diu que no vol augmentar aquesta quantitat, que no la vol augmentar, crec que seria bo, Sra. Castro, que vostè digués aquí que es compromet amb la salut, no el matí dient unes coses i l'horabaixa votant-ne unes altres, sinó que digui avui que està en contra d'aquesta posició del Partit Popular de l'Estat i que faran malabarismes perquè hi hagi augment quantitatiu dels recursos destinats a l'estat del benestar i, en el cas de la sanitat són una mostra perfecta tots els elements que vostè avui ha aportat.

I per això torna a ser tan pervers el model actual, perquè congela la quantitat final i mentre s'augmentava la diferència entre la despesa social europea i la despesa social espanyola, mentre hi havia un increment absolut dels ingressos de l'Estat a un moment de bonança especialíssim, realment el finançament autonòmic ha quedat congelat.

La comunitat autònoma ha fet un gran esforç, l'han fet tots en general, però avui estam a dues passes d'un precipici. Per això creim que és molt important aquest canvi. També ens diu la insularitat, jo crec que es va fer aquests petit esforç, s'ha apuntat, més de 25 milions des de l'any 2005 per a aquest tema de la insularitat, però continua sent un element molt poc valuós, molt poc ponderat dins el sistema de finançament general. I en qualsevol cas, crec que els darrers estudis geològics apunten que som illes bastant abans de l'any 2001, que no estam units al continent, per tant, en qualsevol cas és un fet anterior que tampoc no va ser apuntat.

Es diu això del fenomen turístic, i jo volia recordar el que se'ns va dir del finançament dels turistes a l'any 2001, la Sra. Castillo; ho citaré textualment, perquè crec que si no, se'm podria tractar que tergivers, li deia la Sra. Castillo a la consellera de Salut: "Ara els donaran 100.000 milions de pessetes, però no només 100.000 milions de pessetes, sinó que a més li garanteixen un creixement durant almanco els tres primers anys del producte interior brut al consum, un 5%. I llavors vostè s'ha oblidat de parlar del fons de desplaçats, un fons amb 10.000 milions de pessetes que cobreix fins i tot la despesa d'aquests turistes comunitaris que reben assistència aquí a Balears, per primera vegada en la història s'ha tengut en compte el turisme".

Això vostè també s'ha oblidat de dir-ho quan ha tornat de Madrid. I acabava la interpel·lació: "Expliqui què vol fer amb aquests doblers, perquè no li basten per assumir la sanitat. Em permetrà que sigui un poc dolenta, no sé si és que vostè el que vol és augmentar la despesa farmacèutica". Així és com afrontava la Sra. Castillo el debat de la sanitat, aquells 600 milions d'euros, 613 va quedar al final, que havien de servir per augmentar la despesa farmacèutica de la Sra. Salom, segons la Sra. Castillo.

Vuit anys després, no arriba, estam en el doble, gastam més de 1.200 milions d'euros en sanitat. Això no és un augment d'un 5%, ho sap perfectament la Sra. Castro, ho sap perfectament la Sra. Castillo, i sense aquests ingressos, que els ha aportat la comunitat, hagués estat impossible, impossible, implementar totes les millores, tots els nous equipaments que han entrat en funcionament d'ençà de l'any 2002.

Per tant, és, efectivament, imprescindible canviar-ho i nosaltres volem que no sigui a través d'aquell mecanisme de l'any 2005, se li ha recordat. Creim que en aquest moment en que es discuteix la millora del finançament o el canvi del finançament no és bo que transmetem que volem apedaçar amb un plus de sanitat; creim que, més que demanar ara una reforma, un espai, destinat a sanitat, el que hem de demanar és una millora del finançament i per tant canviar el sistema.

Per això ens congratulam que pugui haver-hi un acord en aquest sentit, s'ha aprovat en aquests darrers temps en aquest Parlament proposades per unanimitat demanant una millora del finançament, confiem que avui ho tornem fer i que realment el Partit Popular digui clarament que vol una millora a tot i que vol més doblers per a les comunitats autònomes, que vol més doblers per a l'educació, que vol més doblers per a la sanitat i que vol més doblers per al benestar social, en comptes de dir que estan mal gastats i que les comunitats autònomes destrossaran l'Estat amb aquest nivell de despesa. Si ho diu, és avui la Sra. Castro, nosaltres encara ens felicitem més per aquesta iniciativa i veurem un camí per negociar aquest sistema de finançament, però avui el que diuen vostès aquí no consona per a res amb la posició sobre el sistema de finançament que defensa a Madrid el Partit Popular.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pel grup proponent, la Sra. Castro té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, s'ha presentat per part del Grup Socialista una esmena que substitueix els tres punts de la nostra proposició no de llei per un sol punt que parla de què el Govern de les Illes Balears continuï defensant una millora del sistema de finançament per al conjunt de les Illes Balears adequant-lo a la realitat de la nostra comunitat i tenint present, especialment, els dèficits pressupostaris que patim en matèries com educació o salut.

Bé, jo el que els voldria dir és que hem presentat aquesta proposició no de llei amb l'esperit que diu precisament el text, que sigui el Parlament de les Illes Balears que insti el Govern de l'Estat i l'insti a complir allò que ja fa cinc anys i mig que ens va prometre i encara no ha complit. El Govern de les Illes Balears el que ha de fer és continuar defensant i reivindicant davant el Govern amic seu, el Govern de l'Estat, el que és just per a aquesta comunitat, aquesta és la seva obligació i per al moment els resultats són inexistents. Per tant, l'esmena s'acceptaria només en el tercer punt de la nostra proposició no de llei, que diu "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern balear", aquí es podria dir que "continuï realitzant totes les gestions", però els dos primers punts pensam que han de quedar tal com venen a la proposició no de llei.

Perquè, a més a més, aquesta esmena del Partit Socialista, vostès acusen el Partit Popular que no parla del finançament global, que només parlem de salut, i vostès insten a millorar el finançament de salut i educació; i el tema social, Sra. Santiago, no té importància per als grups de la cambra? És reconeguda la manifestació de la consellera d'Afers Socials sobre l'insuficient finançament de la Llei de dependència, i el president Zapatero, el president de l'Estat no aconsegueix els seus compromisos amb les comunitats autònomes.

Nosaltres el que volem és seguretat, ja els deia que el que volem són fets, ja no basten les paraules. El nostre grup el que vol, ja no farà cap més concessió en aquest tema, ja fa un any i tres mesos que s'ha ajornat el finançament; ja que vostès volen parlar de finançament general, parlem de finançament general, s'ha ajornat en un any i tres mesos cinc vegades la millora del finançament. El Sr. Zapatero va dir que entraria en vigor l'agost del 2008, no hi va entrar; el novembre del 2008, tampoc; ho va retardar per al gener del 2008, tampoc; són vostès, em sembla, els que han de convèncer el Sr. Zapatero perquè compleixi els seus compromisos, són ells el que governen, els seus amics a Madrid. Per cert, va venir el seu amic, el ministre Sr. Chaves fa uns dies i va dir que el maig del 2009 hi hauria nou finançament, tampoc. En el debat de l'estat de la nació el Sr. Zapatero ja ho va tornar retardar per al juliol.

El Grup Popular la veritat és que ja ha perdut la confiança després de tants compromisos incomplerts, perquè l'anterior legislatura, com els deia a la primera intervenció, el Sr. Zapatero es va comprometre el primer dia a presentar una millora del finançament autonòmic, portem ja cinc anys i mig de retard. Catalunya i València hi han fet front comú, ja, com els dic, no hi ha d'haver més concessions, volem dia i hora per a la millora del finançament sanitari. El Sr. Zapatero no només ajorna la millora del finançament global i sanitari sinó que, a més, carrega les comunitats autònomes amb altres despeses per quedar bé ell, ara haurem de pagar cotxes, ordinadors.

I per cert, vostè, Sr. Alorda, ens parla de finançament, vostè va tenir l'oportunitat d'aprovar aquí demanar el cofinançament al Ministeri de Sanitat de l'hospital Son Espases, jo comprenc que a vostè no li agradi l'hospital, però el cofinançament no hagués estat malament. Això és al *Diari de Sessions*, si vostè no se'n recorda.

(Alguns aplaudiments, aldarull i remor de veus)

Per tant, senyores i senyors diputats, el nostre grup, com dic, mantindrà el text de la proposició no de llei tal com venia, que insta el Govern central a millorar el finançament sanitari de les Illes Balears. I vostès, ja que diuen que jo vingui aquí a dir si vull un millor finançament per a la comunitat autònoma, vostès ara tenen una oportunitat d'or per dir que vostès volen un millor finançament de la comunitat autònoma, simplement votin a favor aquesta proposta i millorarà el finançament de la sanitat a la nostra comunitat, demostrin que vostès sí que volen millorar el finançament.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castro. Sra. Torres, accepta la contraproposta?

LA SRA. TORRES I MARÍ:

No, Sra. Presidenta, gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Doncs, en aquest cas, passam a la votació i votam tal ve la proposta. Passam a votar, votam.

Resultat de la votació: a favor, 27; en contra, 28. Per tant, queda rebutjada la proposició no de llei.

I no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS